

SAVONIA

■ OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
KULTTUURIALA

HETKI HEVOSEN KANSSA

Kokemuksen visualisointi ja uniikin satulahuovan valmistus

TEKIJÄ: Johanna Hytönen

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Johanna Hytönen	
Työn nimi Hetki hevosen kanssa – Kokemuksen visualisointi sekä uniikin satulahuovan valmistus	
Päiväys 11.5.2014	Sivumäärä/Liitteet 50/2
Ohjaajat Elina Sillanpää, Riitta Junnila-Savolainen, Helena Kauttonen	
Tiivistelmä	
<p>Opinnäytetyössä tuotiin esille hevosten kanssa koetut hetket sekä niiden voimaa antava vaikutus. Ne hetket, jolloin kaikki ylimääräinen häviää ympäriltä ja tuntee olevansa yhtä hevosen kanssa. Tavoitteena työssä oli kokemuksen visualisointi ja valmistaa uniikki lännenratsastuksen satulahuopa. Toiveena oli myös löytää syy, miksi huopa kannattaisi valmistaa käsin sekä pohtia tuloksia tuotteistamisen kannalta.</p> <p>Opinnäytetyö toteutettiin soveltaen kriittis realistisen evaluaation menetelmää. Ensin analysoitiin hevosten kanssa koettua hetkeä, jonka jälkeen sitä visualisoitiin luonnoksin sekä kokeellisin näyttein. Kokeellisen vaiheen jälkeen yhdistettiin tulokset käytön vaatimiin kriteereihin ja valmistettiin yksi käyttökelpoinen huopa. Lopuksi tarkasteltiin valmista huopaa tuotteistamisen kannalta, tehtiin hintalaskelmia sekä vaihtoehtoja käytännön toteutuksen suhteen. Työn painopiste keskitettiin yllä mainitun hetken visualisointiin luonnosten sekä kokeilujen avulla.</p> <p>Luonnokset toteutettiin pääsääntöisesti maalaamalla. Kokeiluissa sekä varsinaisen huovan toteutuksessa käytettiin tekniikkana kankaan kudontaa, värjäystä, sekä kirjontaa.</p> <p>Huopa voitaisiin tuloksia soveltaen tuotteistaa tietyn ratsukon toiveisiin toteutettavana tuotteena, joka olisi samalla käyttötuote sekä taidetekstiili.</p>	
Avainsanat kudonta, värjäys, lännenratsastus, satulahuopa, uniikki tekstiili, läsnä oleva hetki: visualisointi	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Johanna Hytönen			
Title of Thesis A Moment With the Horse – Visualizing the Experience And Making a Unique Saddle Pad			
Date	11.5.2014	Pages/Appendices	50/2
Supervisors Elina Sillanpää, Riitta Junnila-Savolainen, Helena Kauttonen			
Abstract			
<p>This thesis project brings light to the timeless moment experienced with horses and its empowering properties: the moment where all excess is dissolved and one may feel in unison with the horse. This work attempts to visualize the experience with a uniquely crafted western riding saddle pad. The reasoning behind hand crafting such a saddle pad is explored as well as the applicability from a productization point of view. This work was evaluated through critical realistic evaluation methods.</p> <p>First the moment with the horse is analyzed, after which it's visualized through drafts and trials. The works are then combined with practical criteria, yielding one finished saddle pad. Finally the blanked was evaluated from a productization point of view, some pricing calculations were made and some alternatives for implementation were explored. The work centered around visualizing the timeless moment with the horse with drafts and trials.</p> <p>Drafts were done mainly with painting techniques. Trials as well as the final product were produced as a combination of weaving, coloring and embroidery techniques.</p> <p>The final saddle pad could be made into a customized product considering the style and needs of a specific horse and rider. The final product would be a combination of a practical item and textile art.</p>			
Keywords weaving, coloring, western riding, saddle pad, unique textile, the present moment: visualizing			

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO.....	5
2	TAUSTA-AINEISTOA.....	7
2.1	Satulahuopa	8
2.2	Aikaisemmat tuotokset.....	9
3	KUVAUS KOKEMASTANI HETKESTÄ.....	11
4	INSPIRAATION LÄHTEET	13
5	SUUNNITTELUPROSESSI	17
5.1	Luonnoksia ja kokeiluja.....	19
5.2	Käännekohta	24
5.3	Luonnosten ja kokeilujen jatkokehittelyä	24
5.4	Värjäys.....	29
6	VARSINAISEN HUOVAN TOTEUTUS	30
6.1	Aika palata hetkeen.....	31
6.2	Värjäys ja viimeistely	32
6.3	Lopputulokset.....	34
7	UNIIKIN SATULAHUOVAN MARKKINAKYKYISYYS JA VERKOSTOITUMINEN.....	35
8	POHDINTA	38

KUVALUETTELO

LÄHTEET

LIITTEET

Liite 1. KUSTANNUSLASKENTA KUVITTEELLISELLE YRITYKSELLE – HAMUS

Liite 2. KUSTANNUSLASKENTA OPINNÄYTETYÖHÖNI SOVELLETTUNA

Olen pienestä pitäen viettänyt aikani hevosten kanssa. Vuodesta 2006 lähtien olen työskennellyt niiden parissa lähes täysipainoisesti lännenratsastustilalla Northern Lights Revon Ranchillä Revonlahdella. Verkostoni lännenratsastuksen harrastajien kesken Suomessa on kattava ja kontaktini ulottuvat myös Ruotsiin, Saksaan ja Amerikkaan. Toinen intohimoni on asioiden luominen ja ilmaiseminen käsillä tekemisen kautta. Olen aiemmin opintoissani valmistanut kolme lännenratsastuksen satulahuopaa ja huomannut hevosihmisten kesken kiinnostuksen niihin olevan suuri. Mieleeni on herännyt ajatus, että huopa voisi olla tuote, jota yritykseni valmistaisi tilauksesta juuri tietyn ratsukon tarpeet huomioiden. En ole kuitenkaan vielä löytänyt syytä, miksi valmistaisin huovan käsin. Siksi valitsin tämän aiheen opinnäytetyökseeni. Saan arvokasta tietoa mahdollista tulevaa yritystäni ajatellen. Haaveenani onkin joskus yhdistää hevosala ja tekstiilimuotoilu valmistuen uniikkeja tekstiilejä, tarjoten ohjauspalveluja sekä kouluttaen hevosia.

Opinnäytetyössäni haluan tuoda esille hevosten kanssa kokemani hetket ja niiden voimauttavan vaikutuksen. Ne hetket, jolloin kaikki ylimääräinen häviää ympäriltä ja tuntee olevansa yhtä hevosen kanssa, toivon osaavani siirtää ajatuksellisesti ja konkreettisesti tuotteeseen. Tavoitteenani tässä työssä on visualisoida kokemukseni ja valmistaa uniikki huopa, joka olisi samalla sekä käyttötuote, että taidetekstiili. Aiemmissa huovissa olen keskittynyt lähinnä materiaalin ja laadun toimivuuteen huovan vaatimukset huomioiden ja niitä tutkien, mutta visuaalinen puoli on mielestäni jäänyt jotenkin vajaaksi. Siksi en tässä työssä ole tutkinut käytettävyyttä, vaan keskittynyt ilmaisuun. Tämä opinnäytetyö sisältää paljon ammatillista terminologiaa ja on tarkoitettu tekstiilialaa ymmärtäville.

Minä koen itselleni ominaisemmaksi valmistaa uniikkeja käyttö- sekä taidetekstiilejä. En innostu sarjassa valmistettavien samanlaisten tuotteiden valmistuksesta. Minulla on myös vahva usko ihmisen sisällä piilevästä kauneudesta ja hyvyydestä sekä halu saada se osuus ihmisessä kasvamaan, näkymään, voimaantumaan. Tässä aiheessa saan tutkia kokemustani kauniista, täydestä voimaa antavasta hetkestä sekä sen ilmaisemisesta sisältäni ulos, koettavaksi. Tällaisten hetkien kokemusten, tunteiden visualisoijana tahdon kehittyä.

Aiemmin tekemäni huopakokeilut saavat nyt uutta näkökulmaa. Pohdin kokemusta hevosen ja ihmisen välillä. Teen luonnoksia sekä kokeellisia näytteitä, joihin hetken visualisoiminen painottuu. Niiden pohjalta tavoitteenani on lopuksi löytää huovalle oikea valmistusmuoto, joka ilmentäisi parhaiten ajatustani edellämäinitsemäni hetken tärkeydestä. Kappaleessa ”Uniikin satulauovan markkinakykyisyys ja verkostoituminen” lasken huovalle hinnan ja tarkastelen sitä markkinakyvykkyyden kannalta.

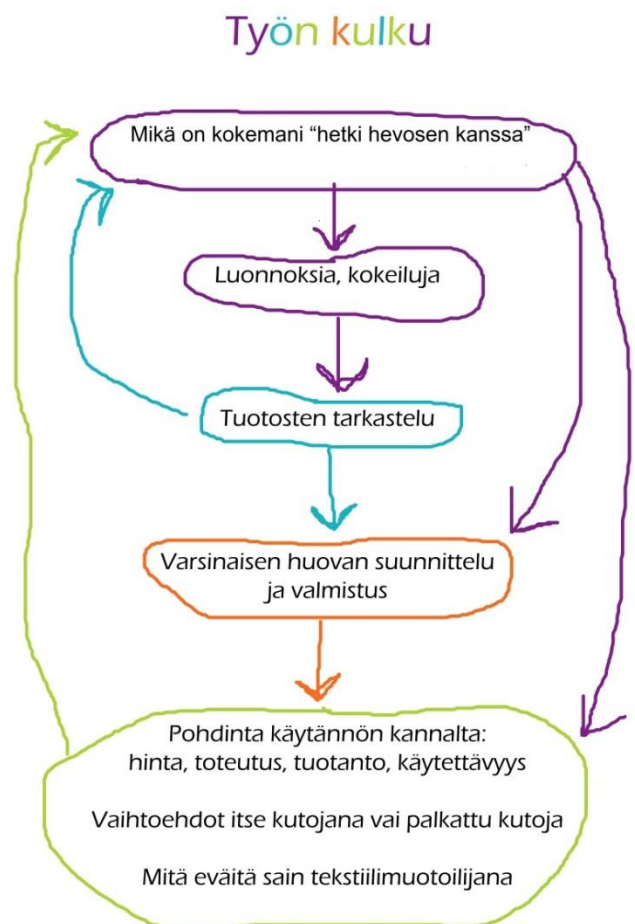
Lisäksi edellä mainitussa kappaleessa pohdin mahdollisuuksiani verkostautua huovan valmistajana ulkomaille.

Olen valinnut tekniikaksi kangaspuilla kutomisen, koska aikaisemmat kokeiluni ovat osoittaneet sen parhaiten kestävä ja soveltuvan laatuvaatimuksiin. Lisäksi minua myös kiehtoo kangaspuiden tarjoamat rajattomat mahdollisuudet rakenteen sekä värien käytön sovelluksen suhteen. Haluan käyttää kokeiluissa ja huovan valmistuksessa itselleni uusia kudonnan tekniikoita, joihin yhdistän tarpeen vaatiessa myös muita tekniikoita.

Opinnäytetyössäni toivon pääseväni aiheeseen syvemmälle ja lopulta löytäväni syyn, miksi huopa kannattaa tehdä käsin ja tilata minulta. Haluan hetkeksi unohtaa käytön vaatimat kriteerit laadun ja koon suhteen ja keskittyä tunteen visualisoimiseen. Vasta seuraavassa vaiheessa pohdin kudonnan tekniikoiden mahdollisuuksia tuottaa luonnoksista konkreettinen kosketeltava ja katseltava muoto. Kokeellisen vaiheen jälkeen kasaan tulokset yhteen, yhdistän tulokset käytön vaatimiin kriteereihin ja valmistan yhden käyttökelpoisen huovan.

Opinnäytetyössäni käytän kriittis realistisen evaluaation menetelmää (Anttila 2005, 460–463). Lähestyn aihetta purkaen ensin paloiksi, mitä minulle merkitsee hetki hevosen kanssa. Tätä ajatusta analysoidessani kirjoitan kokemuksiani ylös, lähdän hahmottelemaan tunnetiloja sekä tunnelmia maalaten ja tekemään tekniikkakokeiluja kutoen.

Kokeilujen jälkeen teen valinnan, mihin suuntaan ja miten jatkan kohti varsinaista tuotetta. Lopuksi tarkastelen valmista huopaa tuotteistamisen kannalta tekemällä hintalaskelmia sekä vaihtoehtoja käytännön toteutuksen suhteen.

Kuva 1. Kaavio opinnäytetyöni kulusta kriittis realistisen evaluaation menetelmää soveltaen (Anttila, P. 2005, 463. Soveltanut Hytönen, J. 2013).

2 TAUSTA-AINEISTOA

Lännenratsastuksen virallinen toiminta Suomessa alkoi vuonna 1990, jolloin perustettiin ensimmäinen lännenratsastusta tukenut seura Western Riders Finland. Vuonna 1994 Suomen Ratsastajainliitto (SRL) hyväksyi lännenratsastuksen viralliseksi lajikseen. Tällä hetkellä lajin harrastajia on reilusti toista tuhatta ja määrä on nopeassa kasvussa. Viralliset SRL:n alaiset SM-kilpailut on järjestetty vuodesta 2007 lähtien. (Western Riders Finland 2009.)

Lännenratsastus on Amerikasta lähtöisin oleva karjapaimenten tarpeisiin perustuva ratsastuslaji, joka tähtää käytännöllisyyteen ja vaivattomuuteen. Karjapaimenten on kyettävä kiinnittämään huomionsa hevosen sijaan karjaan ja ympäristön tapahtumiin. Sen vuoksi hevosen ja ratsastajan välillä on vallittava saumaton yhteistyö. Hevonen on paimenelle tasavertainen työkaveri, joka tekee oman osansa oma-aloitteisesti ja kevyillä pyynnöillä. Näihin kriteereihin perustuu lännenratsastus ja ratsun kouluttaminen tänä päivänäkin ja niistä rakentuu Riding in a freedom. (Suomen Ratsastajainliitto.; Vanhatalo)

Kilpaileminen ja vaatetus

Suomessa järjestetään parikymmentä eritasoista lännenratsastuskilpailua vuosittain kilpailuharjoituksesta aina kansallisiin kilpailuihin asti. Lännenratsastuksessa on parisenkymmentä eri kilpailuluokkaa hevosen esittämisestä ja rakennearvostelusta hevosmiestaito- ja karjankäsittelyluokkiin, joista suomessa kilpaillaan noin kymmentä. (Suomen Ratsastajainliitto.)

Kilpailijan on pukeuduttava western-tyyliseen asuun joka sisältää pitkähihaisen paidan jossa on kaulus, pitkälahkeiset housut, lännenhatun tai turvakypärän sekä bootsit. Lisäksi ratsastaja voi halutessaan pukeutua *chapseihin*, käsineisiin, liiviin tai pusakkaan ja kannuksiin. (Lännenratsastuskomitea 2013)

Ratsastajan vaatetuksen sekä hevosen huovan väri- ja kuviomaailma valitaan yleisesti toisiinsa sekä hevosen väriin sopivaksi. Vaatetuksen merkitys kasvattaa merkitystään lännenratsastuksenkin parissa. Nykyään ratsukolla saattaa olla eri asuja osallistuessaan eri kilpailuluokkiin ja asukokonaisuuksiin panostetaan.

Kuva 2. Ratsukko kilpailuvarusteissa (Hytönen 2011.)

2.1 Satulahuopa

Lännenratsastuksessa käytettävä satulahuopa toiselta nimitykseltään satulapatja vaimentaa iskuja satulan ja hevosen välissä. Sen tehtävä on myös estää satulaa hiertämästä hevosta ja suojata satulaa hevosen hieltä.

Huovan tulee olla laadultaan riittävän paksu ja jämäkkä, että se pysyy paikoillaan ja vaimentaa iskuja. Hevosta vasten tulevan pinnan on oltava pehmeä ja tasainen, estääkseen hiertymiä. Kooltaan huopa on noin 85 x 80cm.

Myös esimerkiksi lampaantaljaa voi käyttää satulapatjana. Lampaantalja tai tavallinen viltti taiteltuna sopivaan kokoon ajaa myös asiansa huopana. Vilttiä käytettäessä on oltava tarkkana,

ettei se mene ryppyyn ja aiheuta hevoselle painaumuksia. Huovan on siedettävä vesipesu.

Kilpailuhuopa

Kilpailuhuovat ovat yleensä kudottuja 100% villaa, (kuva 3 ja 4). Niiden alla käytetään tavallisesti alushuopaa, joka imee hien ja lian itseensä. Näin kilpailuhuopa pysyy siistinä ja puhtaana. Alushuopia on eri paksuisia. Yleensä ne ovat huopalevyä tai puuvillaa. Oikein valittuna alushuopa tasapainottaa sopivan paksuuden suhteessa varsinaiseen kilpailuhuopaan. Kilpailuhuopien kuviomaailma on pääsääntöisesti geometrinen: ruutua, raitaa, kolmioita, neliöitä. Usein ne ovat myös yksivärisiä. Kilpailuhuopa valitaan ratsukon väri- ja tyyliin sopivaksi. Huovassa ei saa olla ylimääräisiä roikkuvia osia, sen on oltava yleisvaikutelmaltaan siisti. (Hytönen 2011)

Arkihuopa

Arkihuopa on satulapatja, joka on nimensä mukaisesti arkikäytössä (kuva 5). Se on tavallisesti kilpailuhuopaa vähän paksumpi ja silloin sen alla ei käytetä alushuopaa. Sen yläpuoli on kudottua kangasta, alapuoli on teddyä ja välissä on jotain joka tekee

Kuva 3. Teollisesti kudottu kilpailuhuopa (Hytönen 2011.)

Kuva 4. Ratsukon asu kilpailuissa (Vanhatalo 2009.)

Kuva 5. Harjoitukset kotona, arkihuopa käytössä (Hytönen 2010.)

jämäkän paksun pehmeiden. Arkikäytössä on myös kudottuja kilpailuhuopien tapaisia huopia, jotka ovat villaa. Nykyään uutena markkinoilla on myös huopia, joiden sisäpuoli on neopreeniä. Ne ovat pehmeitä ja helppo pitää puhtaana. Arkihuovan tulee olla helppokäyttöinen, ulkonäkövaatimukset eivät ole niin tarkat kuin kilpailuhuovalla, vaan pääasia on sen toimivuus käytännössä.

2.2 Aikaisemmat tuotokset

Olen valmistanut kolme lännenratsastuksen huopaa aiemmin opinnoissani, kaksi kilpailuhuopaa ja yhden arkihuovan. Ensimmäiseksi kudoin kilpailuhuovan nimeltä *Sinisen Siivillä* Tuote tuotantoon – opintokokonaisuudessa. Toisen kilpailuhuovan, *Revontulet*, tein tilaustyönä Markkinointiviestinnän opintokokonaisuudessa. Arkihuovan, *Lanttu*, huovutin Kädentaidot ja tuotteistaminen – opintokokonaisuudessa.

Sinisen Siivillä

Ensimmäisen kilpailuhuovan kudoin vuonna 2011. Silloin ajatukseni aiheesta olivat tällaiset: ” Olen huomannut kilpailuissa koko ajan yksilöllisten varusteiden merkityksen kasvavan. Kukaan ei ainakaan vielä Suomessa tee kilpailuhuopia. Ajattelin, että kunhan oikean laadun saa kohdilleen, huoville voisi olla kysyntää vaikkapa tilaustoina. Suunnittelisin ja toteuttaisin huovan erikseen, jokaisen toiveisiin ja tyyliin sopivaksi. Tavoitteenani on valmistaa laadullisesti tarpeet täyttävä kilpailuhuopa, joka on yksilöllinen ja uniikki, ikään kuin koru ratsukon asustuksessa. Haasteena on saada huopaan riittävän kestävä ja paksu laatu, sekä jotain sellaista, miksi se kannattaisi tilata minulta eikä ostaa valmiina.” Tuolloin nimesin aiheeni opintokokonaisuuden alussa nimellä: ”Huopa kuin koru”. (Hytönen 2011)

Valmistin ensimmäisen huovan kangaspuilla kutoen. Sidoksena käytin täyskuvikasta ja halusin toteuttaa yleisistä geometrisistä kuvioista poiketen huopaan väriliukuman. Laatu täyskuvikas ja materiaalina nelinkertainen mattovillalanka toimi todella hyvin. Huopa on ollut siitä asti kilpakentillä käytössä. Laadun suhteen onnistuin erinomaisesti ja moni on kysynyt, voisinko tehdä heillekin huovan. Huovasta jäi omasta mielestäni kuitenkin puuttumaan joku syvyys, joku joka olisi tehnyt huovasta ”kuin korun”.

(Hytönen 2011)

Kuva 6. Sinisen Siivillä (HYtönen 2011.)

Revontulet

Toinen kilpailuhuopa oli revontuli-aiheinen tilaustyö. Laatu oli sama kuin ensimmäisessä huovassa. Huovan tilaaja oli revonlahtelainen Päivi Raetsaari. Hänen hevosensa on hyvin pieni ja hänen on vaikea löytää sopivan kokoista huopaa valmiina. Hän näki ensimmäisen huovan ja siitä innostuneena tilasi huovan minulta. Hänen toiveenaan olivat värit turkoosi ja musta. Huopa on ollut hänellä kilpailuissa käytössä ja toiminut moitteettomasti. (Hytönen 2012)

Kuva 7. Revontulet (Hytönen, 2011.)

Lanttu

Kolmantena opiskeluvuonna meillä oli pajatyöskentelyä, jossa aiheen sai valita oman kiinnostuksen ja itsensä kehittämisen mukaan. Halusin jatkaa lännenratsastuksen huopa-aihetta ja kokeilla valmistaa arkikäyttöön suunnatun huovan huovuttamalla omalle hevoselleni. Tein runsaasti kokeiluja, kunnes löysin sopivan laadun ja kuviointitavan. Huopa onnistui loppujen lopuksi hyvin. Kokoa on kuitenkin hyvin vaikea suunnitella

oikeaksi, koska villan kutistuminen on vaihtelevaa. Käytössä huopa on myös nukkaantunut jonkun verran, eikä laskeudu yhtä hyvin kuin kudotut huovat. Huopa on myös ehkä vähän liian ohut arkihuopana käytettäväksi ilman alushuopaa. Pinnan väri ja kuviomaailma onnistui paremmin, kuin kudotuissa huovissa. Pinta on elävä ja maalauksellinen, sellaisia pintoja en ole vielä markkinoiden huovissa nähnyt. (Hytönen 2012)

Kuva 8. Lanttu (Hytönen, 2012.)

3 KUVAAUS KOKEMASTANI HETKESTÄ

Tähän lukuun olen kuvaillut sanoin hevosten kanssa kokemani hetken. Olen myös koonnut kuvia joihin tämä alla kuvailemani hetki on mielestäni onnistuttu pysäyttämään.

Se tunne kun on yhtä jonkun kanssa. Hevosen kanssa.

Vain ajatus riittää kääntämään hevosen kanssani. Tunnen sen hengityksen keveän henkäyksen, turkin pehmeiden, turvan pehmeän kosketuksen.

Istun heinäkasassa ja kaikki muu häviää. Kuulen heinän rouskunnan ja hiljaisuuden.

Hetki on täysi, vaikka siinä on paljon tyhjää tilaa. Kaikki ylimääräinen on riisuutunut. Ympäri ja jäljelle, jää ainoastaan hyvin pieni määrä asioita, joilla oikeasti on merkitystä. Kuulee, haistaa, maistaa, tuntee ja näkee paljon syvemmin sen, mikä on ja mikä ei ole tärkeää. Kaikki yritys ja painostus ovat poissa, häly ja melu, tuska hävinnyt. Siihen hetkeen hevoset minua palauttavat. Siihen hetkeen ne minut ankkuroivat ja sen hetken annan koko ajan kantaa pidemmälle koko elämässäni.

Tiivistys kokemuksesta ja sitä visuaalisesti vastaavista elementeistä:

- ajantaju häviää
  - tulee rauha, jonkun lainen tyhjiys
  - elämän ulottuvuudet laajenee, kuulen, näen, haistan, maistan
  - näen asioihin syvemmälle
  - virtaus joka vie, ei tarvitse yrittää päättää, miten toimia
  - olen turvassa, en tunne pelkoa
  - ilo ja keveys joka vaan on
  - riippumattomuus
-
- väriliukumat
  - monisävyinen
  - ulottuvuus syvyys
  - pesämäinen
  - pehmeys
  - herkkyyys
  - rauhan ja tilan tuntu

KUVA 9. Kuvakollaasi 1

(tekijän omat arkistot 2012)

Tämä hetki, jonka kuvasin yllä, on minulle ydin, johon kaikki olennainen sitoutuu, voima joka saa minut yhä uudestaan liikkeelle lännenratsastuksessa ja hevosten kanssa työskentelyssä, yhteys ja kommunikaatio hevosen ja ihmisen välillä kauneimmillaan. Hevoset auttavat minua kokemaan ja löytämään hetkessä läsnäolon yhä uudestaan. Tämän syvän kokemuksen tahdon tuoda nähtäväksi ja käsin kosketeltavaksi. Lähdenkään pohtimaan kokemustani suhteessa luonnoksiin ja kokeiluihin, sitä, miten se niissä näkyy ja ilmenee, mitä puuttuu, mitä on.

Kuva 10. Kuvakollaasi 2 (tekijän omat arkistot 2011.)

4 INSPIRAATION LÄHTEET

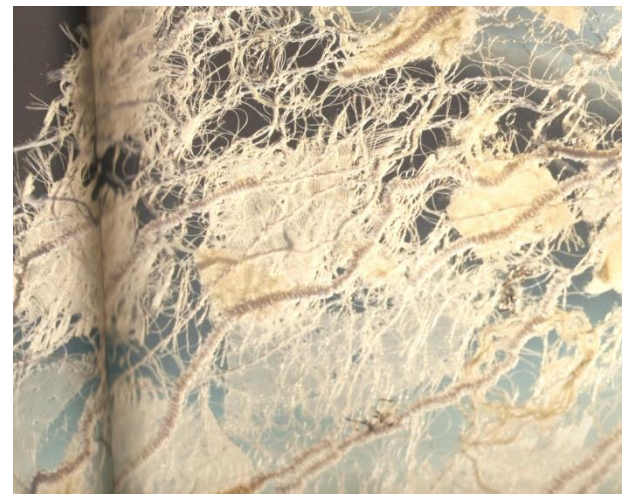
Aluksi keräsin kirjoista kuvia, jotka minua jollain tavalla inspiroivat. Niitä näytin ensimmäisessä tapaamisessa toiselle ohjaajalleni Helena Kauttoselle, jonka kanssa keskustelimme aiheesta. Lisäksi tutkin heimtextil messuille tekemiäni pintamalleja. Mikä minua niissä kiinnostaa, minkä kehittelyä haluaisin jatkaa, miksi?

Ensimmäiset inspiraatiokuvat

Nämä kirjoista poimimani kuvat 6–8 kiehtoivat minua jollain tavalla, ja niissä oli jotain samaa herkkyyttä tai syvyyttä jota koin hevosten kanssa. Kuvassa 9 on tekniikoita joiden kokeileminen minua kiinnosti.

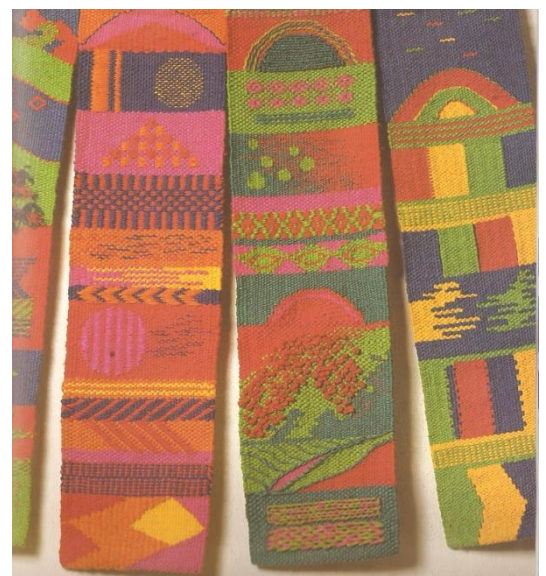
Kuva 11. Kirjonta (Paakkunainen, 2009, 96.)

Kuva 12. Herkkää ja haurasta
(Paakkunainen, 2009, 112 – 113.)

Kuva 13. Heli Tuori-Luutosen kuvakudos
Sudenhammas-sarjasta, 2006 (Luutonen,
2006.)

Kuva 14. Neljä koristeellista
kokeilukaitaletta pujotus- ja poiminta
tekniikoin (Jardhammar, 2005, 151.)

Heimtextil

Neljättä vuotta opiskellessani saimme ainutlaatuisen tilaisuuden osallistua Euroopan suurimmille tekstiilimessuille Heimtextil- messuille, jotka järjestettiin Frankfurtissa 9.-12.1.2013. Jokainen tekstiilin opiskelija suunnitteli kuoseja ja valmisti pintamalleja kutoen sekä muilla tekniikoilla. Kudoin pintamalleja samalla mielessä pitäen lännenratsastushuopa ajatukseni. Halusin kokeilla, miten saisin aikaan eloa, iloa ja vapautentuntua. Kurssi oli sopivasti juuri ennen opinnäytetyöjaksoni alkua. Taka-alalla pidinkin koko ajan ajatuksen, että kokeiluista ehkä saattaa löytyä jotain, jota voisin käyttää huovissa.

Kutominen oli tosi mukavaa ja vapauttavaa; ei ollut mitään paineita, että pintanäytteen tarvitsisi sellaisenaan soveltua johonkin käyttötarkoitukseen. Sain olla vapaasti kokeellinen.

Kuva 15. Melting sea (Hytönen 2012.)

Tässä kokeilussa kuteena on käytetty räsyä sekä englantilaista ekovillaa, loimena on Mattlinin mattopellavalan-kaa, sidoksena pitsisidos.

Mielestäni kokeilu on mielenkiintoinen ja iloinen. Siinä yhdistyy värien tyyneys sekä pitsisidoksen leikillisuus. Tämä kokeilu sopisi mielestäni erinomaisesti arkihuovan toteutukseen, jos sen alapuolelle saisi ommeltua pehmusteen sillä pitsisidos itsessään tuo liian möykkyisen rakenteen hevosen selkää vasten laitettavaksi. Materiaalina räsy, väreinä sinisen, valkoisen ja vihreän sävyt tuovat kokeiluun myös turvallisen ja vahvan tunnelman.

Tässä kokeilussa kuteen materiaalina räsy sekä aivina 16/2. Loimen materiaalina on siima, sidoksena ontelo.

Moniulotteisuus ja elävyys toteutuvat ontelon ja siiman rakenteessa erinomaisesti. Kokeilu on myös nimensä mukaisesti leikillinen ja iloa täynnä, sinisen sävyt tasapainottavat ja rauhoittavat elävän pinnan. Tämä kokeilu ei ole kuitenkaan niin yhtenäisen sulava kuin kokemukseni hetkestä, tässä on liikaa teräviä *ajatuksia*. Siimaloimi ei myöskään materiaalina sovellu huovan toteutukseen eivätkä pitkät lankajuoksut, jotka todennäköisesti purkautuisivat käytössä.

Kuva 16. Playing Hytönen 2012.)

Ilotilkku-kokeilun kuteena ovat epämääräiset pienet kangastilkut joita kankaanpainon, vaatetuksen ja kudonnan tiloista löytyi, välikuteena kolminkertainen villalanka. Loimena Mattlinin mattolanka, sidoksena palttina ja nukitus.

Tämä kokeilu on minusta onnistunut todella hyvin ilmentämään iloa, riemua ja vapautta. Materiaalissa kierrätystä ja erilaisten muotojen tuomaa rikkautta. Tätä tekniikkaa ja näitä värejä voisi käyttää ilmentämään iloa ja vapautta hetkessä. Pidän myös kierrätetyn materiaalin symbolisesta

Kuva 17. Ilotilkku (Hytönen 2012.)

arvosta, kyky nähdä ”hukkapalan” tai roskan arvo ja kauneus. Pidän myös ajatuksesta, että jonkun kauniin tai käyttökelpoisen luomiseen ei tarvitse luoda uutta, pitää vain nähdä mitä ympärillä jo on ja osata käyttää se hyväkseen.

Kuva 18. Henkäys (Hytönen 2012.)

Tässä materiaalina ovat hevosen jouhet ja konekirjontalanka. Olen laittanut jouhet ensin vedellä liukenevan taikakankaan (liukenee vedessä) väliin ja kirjonut sitten ompelukoneella vapaasti kuvioita. Sen jälkeen pesin taikakankaan pois ja jäljelle jäi Henkäys.

Tämä jouhikokeilu kuvaa hetken herkkyyttä, kauneutta ja haurautta. Sitä tunnetta, että olennaisen olotilan voi pyyhkäistä pois yhdellä tuulenpuhalluksella. Tämä kuvaa sitä kuinka kaunista kaikki oikeasti on sieltä olennaisesta katsottuna. Tämä työ innoittaa minua kovasti, mutta ei sellaisenaan sovellu hetken toteuttamiseen, syvä pehmeys ja vakaus puuttuvat. Toteutustapa ja materiaali eivät

myöskään sovellu käytettävän huovan valmistukseen.

Nämä kokeilut auttavat minua hevosten kanssa kokemani hetken kuvaamisessa eteenpäin. Yksikään luonnos ei sellaisenaan kuvaa sitä, mutta jokaisessa ilmenee joitain ominaisuuksia jotka innoittavat minua jatkamaan eteenpäin. Tässä siis minulle haastetta saada nämä tunnelmat yhteen huopaan.

Valitsin luonnosten tekotavaksi maalaamisen, koska koen sen olevan toinen vahva rituaali hevosten lisäksi, jossa tavoitan sen olennaiseen ilman ylimääräistä. Maalaaminen tuntuu myös olevan minulle luontevin tapa ilmaista ja käsitellä tunteitani ja kokemuksiani sekä tuoda ne nähtäviksi lähimpänä sitä, kuin ne minussa ovat.

Tein luonnoksia ilman päämäärää tai sen kummempia tavoitteita. Pyrin tyhjentämään sisältäni ainoastaan kokemuksen läsnäolon hetkestä. Luonnoksia tarkkaillessani opin samalla omista ajatuksistani ja omasta tämänhetkisestä sisäisen rauhan tilastani. Maalaamalla olen usein käsitellyt sisäisiä tuntemuksiani. Ennen maalaamista en useinkaan pysty tarkkailemaan tai käsittelemään olotilaani, mutta maalaus auttaa minua näkemään ajatukset ja tunteet selvemmin. Käytän värejä sen mukaan, mitä tunnen tarvitsevani ja jälkikäteen maalauksia tarkastellessani huomaan väreillä olevan minulle selvästi omat tunteet ja merkityksensä johon ne yhdistän. Maalatessani pyrin päästämään irti kaikista ennakkoajatuksista ja -odotuksista, pyrin antamaan hetken kantaa ja kuljettaa, päästää irti epäonnistumisen pelon rajoitteista.

Värien merkitys minulle

Käytän paljon värejä ja niillä on minulle vahva symboliikka. Vaatetuksessa käytän paljon maanläheisiä värejä, jotta sulautuisin ympäristöni mahdollisimman hyvin ja saisin olla sopivasti sivustaseuraajan roolissa. Käytän kuitenkin myös sopivassa määrin väripilkkuja, jotka tuovat minulle energiaa, voimaa ja herättävät minut henkiin.

Maalatessa käytän värejä jotka kuvaavat sisäistä olotilaani ja tulevat tunteesta sekä mielen voinnista. Ne ovatkin usein lähtökohta ja perusta töilleni. En suunnittele värejä etukäteen, vaan käytän sitä väriä jonka tunnen parhaiten kuvaavan senhetkistä ilmaisunkohdettani. Kirjoitin muistiin luonnosten analysointia helpottamaan, mitä mikäkin väri minulle merkitsee.

Punainen

Punainen kuvaa minulle eloa, iloa ja voimaa. Se on väri, jota tarvitaan elämän ilon ja riemun säilymiseen.

Kuva 19. (Hytönen 2013.)

Sininen

Sininen kuvaa minulle vahvasti rauhaa, tyyneyttä ja ehkä jollain tasolla myös surua. Sininen pidättäytyy tyyneyden ja rauhan tiellä eikä hairahda ilakointeihin.

Kuva 20. (Hytönen 2013.)

Vihreä

Vihreä kuvaa minulle elämän virtaa. Se on rauhallinen, mutta siihen sisältyy myös paljon elämää, toivoa ja mahdollisuuksia, vihreä on rauhallinen onnellisuuden perusta joka kasvaa.

Kuva 21. (Hytönen 2013.)

Keltainen

Keltainen kuvaa iloa ja riemua. Se on pursuava väri joka loistollaan antaa uusia lisä säväytyksiä muihin väreihin. Mielestäni se pääseekin parhaiten oikeuksiinsa sekoittumalla muiden värien harmoniaan. Samalla se keventää muiden värien vakausta.

Kuva 22. (Hytönen 2013.)

Violetti

Violetti on yllätyksellinen ja salaperäinen. Se ei pidä kiinni mistään vaan keskittyy näkemään uusia mahdollisuuksia keveästi. Violetti keskittyy nykyisyyteen ja tulevaisuuteen.

Kuva 23. (Hytönen 2013.)

Ruskea

Ruskea on minulle turvan väri. Se on rauha ja turva, johon on hyvä juurtua. Ruskea on melko raskas, jos sitä on liikaa, se vie voimat ja hävittää näkymättömiin.

Kuva 24. (Hytönen 2013.)

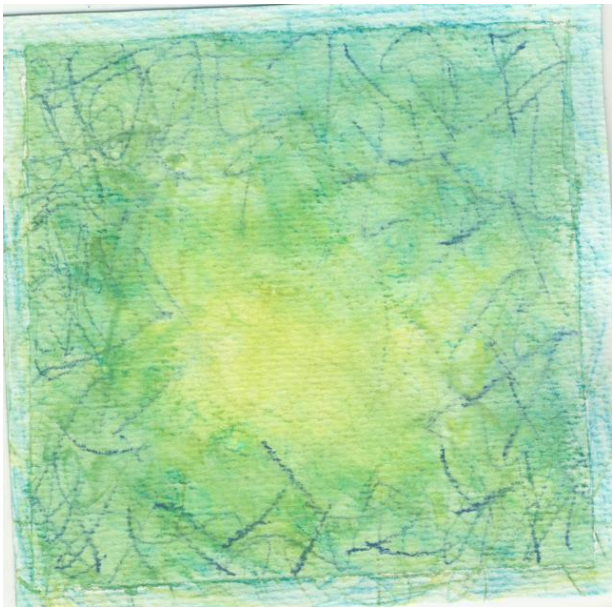
Oranssi

Oranssi kuvaa elämän riemullista voimaa, energiaa joka on tarpeen, mutta jonka kanssa syntyy helposti konflikteja.

Kuva 25. (Hytönen 2013.)

5.1 Luonnoksia ja kokeiluja

Tämä luonnos on ikään kuin kuja, tunneli tai reitti rauhan hetkeen. Ympärillä näkyy houkutteita jotka voivat harhauttaa polulta, asioita joita mieli pyörittää. Keskellä on kuitenkin jo ote olennaisesta, tunne rauhasta. Tämä luonnos on mielestäni keskittynyt kuvaamaan turvaa ja pesämäisyyttä, jonka pysähtynyt hetki tuo tullessaan.

Kuva 4. Luonnos 1 (Hytönen 2013.)

Värien syvyys ja liukumat ovat tässä onnistuneet. Luonnos kuvaa pysähtyneen hetken laajentuneisuutta melko onnistuneesti. Tässä luonnoksessa on pysähtyneen hetken rauhaa sekä virta joka vie ilman ajatuksia (sinisen liukumat). Vihreät kohdat eri sulautuvat yhteen sinisten kanssa eikä niistä aiheudu ristiriitaa. Kuulen, näen, maistan, haistan osiota eli sulavaa terävyyttä rauhan seassa on liian vähän. Väritys on liian sininen (suru), iloa puuttuu.

Kuva 5. Luonnos 2 (Hytönen 2013.)

Tämä luonnos on minusta hyvin mielenkiintoinen ja lähellä kokemaani hetkeä. Kuva kurkistaa pintaa syvemmälle, mutta sitä katsellessa on kuitenkin vaikea päästä sen sisälle. Luonnos on hetki ulkoa päin tarkkailtuna. Siinä on aistittavissa turhia asioita pinnassa jotka rakoilevat ja näyttävät kurkistuksen olennaisesta rauhasta. Luonnos kuvaa hetkeä, jolloin tiedostat ja pystyt havaitsemaan pysähtyneen hetken läsnäolon, mutta et pääse vielä sen sisään.

Kuva 6. Luonnos 3 (Hytönen 2013.)

Tämä luonnos ei mene pintaa syvemmälle äärettömyyteen asti jossa vain olennainen olisi jäljellä. Luonnos muistuttaa kukkaa, sen ulkomuotoa, ei sitä mitä kukka syvimmillään, värikkäimmillään, kaikilla aisteilla koettuna on. Tähän on onnistunut vangita rauhan hetki ja pysähtynyt hetki, mutta se on vielä kiinni tietyissä tapahtumassa tai tietyissä kokemuksessa eikä kuvaa kokemusta ja laajentunutta hetkeä riippumattomana.

Kuva 7. Luonnos 4 (Hytönen 2013.)

Tässä luonnoksessa ei vallitse tyhjyyden rauha vaan jonkun asian tai tapahtuman tuoma keskittyneisyys. Luonnos kuvaa läsnäolon hetkeä ulkoapäin. Asioita on vielä enemmän kuin tyhjyyden tilaa. Asiat (keltaiset kuviot) estävät todellisen riisuutuneisuuden tuoman tilan näkyvyyttä. Asiat auttavat löytämään ja kokemaan syvän rauhan, mutta niiden tarve rauhan syntymiseen on vielä liian hallitseva.

Kuva 8. Luonnos 5 (Hytönen 2013.)

Kutoessa lähdin vain kokeilemaan mielenkiintoisilta vaikuttavia tekniikoita, kiinnittämättä vielä huomiota väreihin ja materiaalien paksuuteen. Selailin paljon kudonnan kirjallisuutta, sainkin niistä ideoita ja käytännön tietoa tekniikoista.

Värjäsin loimen siveltimellä vapaasti suoraan loimeen ruiskuemulsiolla maalaten. Väritys liukuvasti vihreästä keltaiseen.

Kuva 9. Loimimaalaus

(Hytönen 2013.)

Kuva 10. Pitsipujotus (Hytönen 2013.)

Pitsipujotusta räsyllä. Pinnasta tuli mielenkiintoinen loimimaalaukseen yhdistettynä ja helppo saada epäsymmetrisyyksiä aikaan. Räsy on niin paksu materiaali, että näkyviin pitsipujotuksesta oikeastaan jäi vain reikä. Kokonaisuus jäi turhan pelkistetyksi ja jämäkäksi tavoitettani ajatellen, mutta soveltuisi vaikkapa yksityiskohtien tai elävyyden luomiseen yhdistettynä johonkin muuhun tekniikkaan tai materiaaliin. (Patrick, J. 2010, 65–67)

Pitsipujotus kokeilu ei mennytkään ihan niin kuin ajattelin. Tässä siis virhe, mutta virheistä oppii ja niistä voi myös syntyä jotain hyödyllistä.

Kuva 11. Pitsipujotus tai jotain ihan muuta

(Hytönen 2013.)

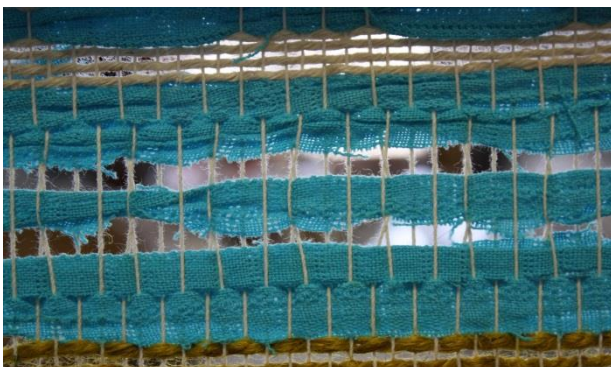
Kuva 12. Kiintopujotus (Hytönen 2013.)

Kiintopujotuskokeilu räsyllä. Mielestäni tylsä. Mahdollistaa kyllä monenlaisten epäsymmetristen kuvioden tekemisen, mutta pelkistettynä kuviot pystyisi toteuttamaan pitkälti myös esimerkiksi täyskuvikkaalla paljon vähemmällä työllä. Kiintopujotuksessa olisi järkeä, jos kuviot ovat haastavia tai paljon eri värisävyjä.

Kuva 13. Pitsipointa (Hytönen 2013.)

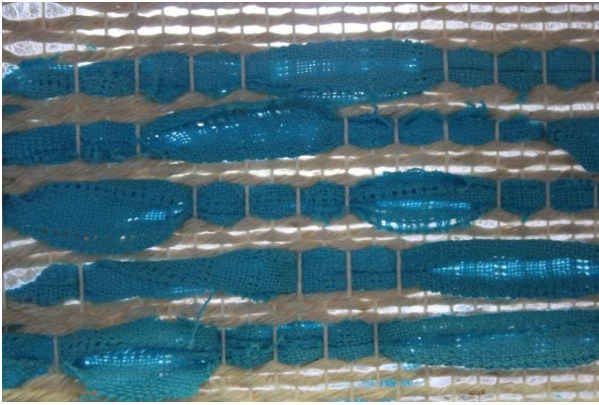
Pitsipointakokeilu, loimena juutti. Loimen loimimaalaus tulisi mukavasti esille, jos kuteen väri olisi jokin muu. Kokeilu avaa mielestäni tekniikkana mahdollisuuksia, mutta tässä kokeilussa on liian säännöllinen rytmi ja liian tasapaksut värit. (Patric 2010, 54-57)

Kuva 14. Pitsipointa räsyllä (Hytönen 2013.)

Pitsipointa räsyllä. Pitsipointa näyttää vain sotkuiselta epämääräiseltä harvalta kohdalta. Räsä ei toimi pitsipointaan ainakaan näin ohueen loimeen yhdistettynä.

Kuva 15. Nastakokeilu (Hytönen 2013.)

Tässä kokeilussa tein vapaamuotoista nastaa räsyllä. Välikuteeksi laitoin englantilaista ekolankaa. Sain aikaan elävää ja mielenkiintoista pintaa. Sävyillä saattaisi saada vielä ihan uutta eloa. Kuitenkin liian tasainen tavoitteeseeni sellaisenaan.

Kuva 16. Nastaa eri järjestyksissä (Hytönen 2013.)

Vapaamuotoisesti pujoteltuna nastaa räsyllä, välikuteena englantilainen ekolanka. Arkihuopaa ajatellen mielenkiintoista pintaa ja räsy toimii tässä hyvin. Ei kuitenkaan vastaa kokemaani hetkeä. Liian järjestelmällistä ja tasaista, ulottuvuus puuttuu.

Kuva 17. Välikooste kokeiluista (Hytönen 2013.)

Tässä kooste tähänastisista kokeiluista. En ole vielä löytänyt mitään mielenkiintoista sellaisenaan. On niin paljon vaihtoehtoja ja mahdollisuuksia niin tekniikoissa kuin materiaaleissakin.

Tuntuu siltä, että pitää löytää joku ”laajempi” tekniikka. Joku jolla saa enemmän ulottuvuutta, syvyyttä ja epäsymmetrisyyttä.

Näiden kokeilujen pohjalta olisi varmasti aiheellista rajata muutama tekniikka, joihin alan syventyä ja kokeilla, jos sieltä löytyisi selvyyttä ja jotain toimivaa.

5.2 Käännekohta

Minua on pitkään kiinnostanut kuvakudos. Jo ensimmäisestä jaksosta lähtien, jossa kudoin kilpailuhuopaa ”Huopa kuin koru”, kuvakudos on vastannut mielikuviani huovasta. Kertaakaan mieleeni ei ole kuitenkaan juolahtanut, että voisin tehdä huovan tai opinnäytetyöni kuvakudoksena. Se on ollut minulle tavoittamattomissa oleva tekniikka.

Kudoin nastakokeilua räsyillä ja mielessäni pyöri kuvakudoksenäyttely, jota olin vasta käynyt katsomassa. Aloin miettiä, mikä minua estää kokeilemasta tekniikkaa, joka minua kovasti kiehtoo ja kiinnostaa. Milloin jos ei nyt?

Onnistuin perustelemaan kuvakudoksen kokeilemisen itselleni ja päätin ryhtyä siihen. Siitäkin syystä, että tarkoitukseni on tutkia, miten saisin aikaan sellaista jälkeä, joka vastaisi ajatustani hevosten kanssa kokemastani hetkestä, ei niinkään käytettävyyttä ja tutannollisuutta.

Hassua miten oma mieli toimii ja rajaa mahdollisuuksia itsensä ulkopuolelle, jopa tiedostamatta tekevänsä niin. Selaillessani kirjoja olen iskenyt silmäni kuvakudoksiin. En kuitenkaan rohjennut näyttää niitä ideakuvina.

Seuraavana päivänä olin opinnäytetyötapaamisessa ohjaajieni Riitta Junnila–Savolaisen sekä Helena Kauttosen kanssa. Näytin tähänastisia kokeilujani sekä kerroin kuvakudos ajatuksistani ja muista erityisen kiinnostaviksi nousseista tekniikoista. Heidän avustuksella rajasin tulevat kokeiluni kuvakudokseen, onteloon sekä kudotun kankaan maalaukseen. Sain uutta intoa ja näkemystä työhöni. Alkoi, että tekniikka jolla voin hetkeni ilmaista nähtäväksi on löytymässä.

5.3 Luonnosten ja kokeilujen jatkokehittelyä

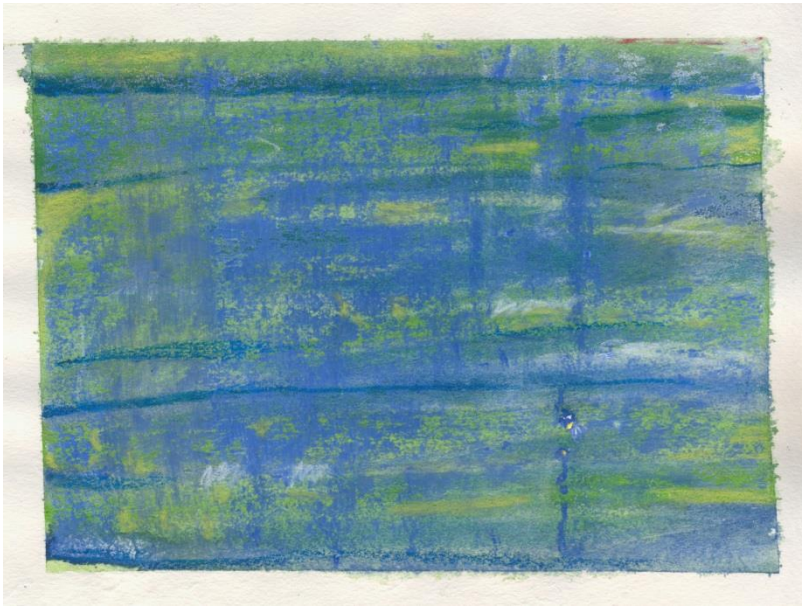
Uusista ajatuksista ja käännteistä innostuneena tein myös uusia luonnoksia siitä, mitä hetki hevosen kanssa voisi visualisoituna olla.

Tähän luonnokseen olen melko tyytyväinen. Siinä on tarkkuutta ja epäselvyyttä, värisävyjä ja ulottuvuutta. Tämä luonnos kiinnostaa minua tähänastisista kaikista eniten. Tässä luonnoksessa on kuitenkin liian paljon asiaa ja liian vähän tyhjää, rauhan tilaa. Koen hyväksi punaiset terävämmät osiot vihreiden seassa. Ne kuvaavat iloa ja terävyyttä haistaa, maistaa, kuulla ja nähdä rauhan vallitessa. Tämä voisi toimia rajaamalla ja suurentamalla yksityiskohtia. Tarvitaan lisää rauhaa ja olemisen tilaa.

Kuva 18. Luonnos 6 (Hytönen 2013.)

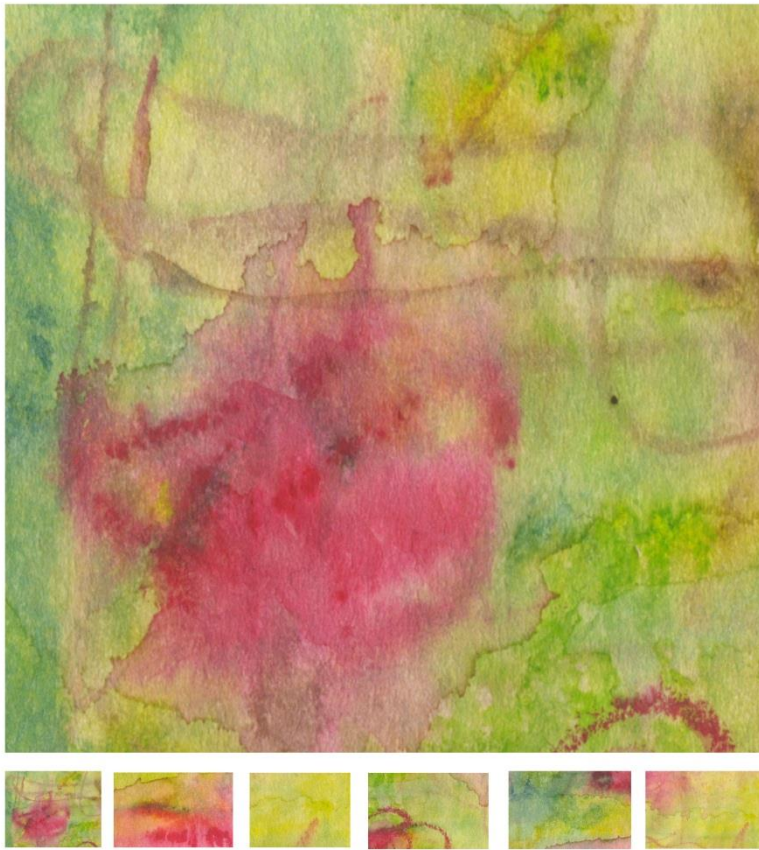
Kuva 19. Luonnos 7 (Hytönen 2013.)

Tämä luonnos kuvaa vahvaa suojauksen pintaa, joka estää näkämästä ja kokemasta kaikista syvintä olemusta. Tässä luonnoksessa on rauha, joka kuvaa enemmänkin takertumista johonkin tunteeseen, kuin rajatonta irtipäästöä ja sen kokemista. Joskus joku tunne, kuten suru tuo turvaa ja rauhaa josta on vaikea päästää irti nähdäkseen ja kokeakseen jotain vielä enemmän.

Kuva 20. Luonnos 8 (Hytönen 2013.)

Tässä luonnoksessa on iloa ja leikkimielisyyttä, pilkahduksia syvistä tuntemuksista ja kokemuksista. Asiat ja aistimukset menevät kuitenkin vielä sekaisin ja kevyt, iloinen pintahälinä harsoaa syvimmän olemuksen ja eri ulottuvuudet eivät vielä pääse olemaan yhtä vaan esiintyvät kerroksina jotka ovat kaikki kuitenkin selkeästi nähtävillä ja tarkkailtavissa toistensa lomasta. Luonnos on moniulotteinen ja mielenkiintoinen.

Kuva 21. Luonnos 9 ”Ruusuluonnos” (Hytönen 2013.)

Tässä Ruusuluonnos joka on syntynyt rajaamalla ja suurentamalla osioita tietokoneella Photoshopissa luonnos 6:sta. Jokainen näistä osista voisi mielestäni hyvin olla luonnos hetkestä pienoiskoossa. Eniten minua kuitenkin kiinnostaa suuri kuva sekä pienistä ensimmäinen, toinen, neljäs ja viides vasemmalta. Niissä on sisältöä, haistan, maistan, näen, kuulen ja olen läsnä tuntu. Niissä on rauha ja silti niissä tapahtuu ja niihin sisältyy paljon aistimuksia. Niissä on vihreän rauha, kasvu, elämän virta sekä punaisen vahvuus ja energia Niistä

löytyy sopivasti sävyjä myös keltaisen leikillisyydestä. Tämän luonnoksen pohjalta lähdän toteuttamaan käyttökelpoista huopaa ja tekemään lisää kokeiluja.

Kuva 22. Kuvakudostekokeilu (Hytönen 2013.)

Kuvakudostekokeilu Ruusuluonnoksen pohjalta. Hauskaa, mutta todella hidasta. Tämä toimisi varmasti hyvin yksityiskohtien, osioiden tai pinnan toteutukseen. Ohuita materiaaleja käyttäen helpompi toteuttaa tarkkarajaisia pintoja sekä värisävyjen liukumia kuin paksuilla materiaaleilla. Huovassa kuvakudoksen käyttö ei kuitenkaan ole koko alueella tarpeen. Huovan käytettävyyttä ajatellen rittävän paksuilla materiaaleilla toteutettuna värien saumakohtista tulee liian paksut ja epätasaiset.

Tässä kokeilin kutoa villavaatteista leikatulla kuteella nastallista, palttinaa sekä keskelle pitsipoimintaa. Tuloksena muhkeaa paksua, rauhallista mutta silti elävää pintaa. Tämän kaltainen kudus sopisi kankaanmaalaukseen, jolla saisin toteutettua luonnokseni värimaailman ja elon. (Patric 2010, 60)

Kuva 23. Villavaatteet räsynä (Hytönen 2013.)

Tätä kokeilua tarkkaillessani sain idean, että jos toteuttaisin huovan kahdessa osassa. Pehmeän, muhkean hevosta vasten sopivan alaosan ja siihen päälle yksityiskohtaisemman tarkkarajaisemman, reikäisen pinnan johon voisin käyttää muun muassa pitsisidosta ja kuvakudosta tekniikkana. Tämän yllä olevan kokeilun keskiosa toimisi pintakerrokseen ja reunat pohjana. Värimaailman ainakin pohjaan toteuttaisin maalaamalla.

Kuva 24. Kaksi kerrosta (Hytönen 2013.)

Näiden kokeilujen jälkeen pidimme ohjaajan kanssa palaverin ja tarkastelimme luonnoksia ja kokeiluja. Tulimme siihen tulokseen, että ontelokokeilu kannattaisi tämän työn kohdalla unohtaa ja ryhtyä tekemään kokeilut varsinaiseen huopaan sopivan paksuisilla materiaaleilla ja maalaamalla. Luonnokset ovat niin maalauksellisia, että vastaavin lopputulos syntyisi kudonnan struktuurilla sekä kankaan maalauksella. Kutoisin ja maalaisin erikseen pohjan pehmeän olemuksen, sekä pinnan terävät yksityiskohdat ja muodot. Ompelisin kankaat käsin toisiinsa kiinni jolloin saisin vielä kirjomalla lisäeloa ja yksityiskohtia.

Tätä ideaa lähdin kokeilemaan tarkemmin kudontakehyksiin paksummalla loimella sekä kuteella, loimena makramélanka, kuteena räsy. Kuvassa 48 pitakerroksen kokeilua maalattua kangasta vasten. Kokeilin vapaamuotoisesti erilaisia pujotus ja poimintatekniikoita, tavoitteena harva pinta, jossa on selviä reikiä. Tämä kokeilu vastaa mielikuvaani ja tavoitettani pinnan rakenteesta melko hyvin, siitä tuli mukavan elävä ja yllätyksellinen.

Kuvassa 49 on kudontakehyksissä kudottu kokeilu paksuilla materiaaleilla pohjaa varten. Loimena on makramélanka. Alussa vihreä pätkä on villahuovasta leikattua kudetta, sen jälkeen valkoinen villaneuleesta leikattua kudetta ja loppu valkoinen pätkä sekä vihreät nukat ovat pehmeäpintaista kierrätysräsyä. Pehmeäpintainen valkoinen räsy antaa parhaiten tarkoitusta vastaavan pinnan ja paksuuden. Siitä tulee pehmeän näköinen ja tuntuinen pinta, jota voi sitten maalaamalla ja pintakerroksen lisäämällä elävöittää ja terävöittää.

Kuva 47. Kudontakehykset
(Hytönen 2013.)

Kuva 48. Pujotuskokeiluja
kudontakehyksissä (Hytönen
2013.)

Kuva 49. Pohjaosan kokeilu
paksuilla kuteilla (Hytönen
2013.)

5.4 Värjäys

Kuva 50. Värjättävät kokeilut (Hytönen 2013.)

Kuva 51. Kokeilut värjäytymässä (Hytönen 2013.)

Kuva 52. Ylimääräisen värin poisto keittämällä (Hytönen 2013.)

Kuva 53. Kokeilut värjättyinä, pestyinä (Hytönen 2013.)

Lähdin kokeilemaan paksuilla materiaaleilla kutomiini kokeiluihin kankaan maalaamista liemimaalaustekniikalla ja ylipäätään käytännössä, miten värit kiinnittyvät, imeytyvät ja levittyvät näihin materiaaleihin.

Käytin nestemäisiä Semitone-värjäysvärejä numero 210 keltaista sekä numero 245 sinistä, joista sekoitin eri sävyjä.

Värit tarttuivat kokeiluihin hyvin ja materiaalit sopivat kankaanmaalaukseen. Huomioitavaa kuitenkin on, että lopputulos vaalenee jonkun verran, kun ylimääräinen väri pestään pois ja kangas kuivuu. Huomasin myös, että se väri jonka kankaalle ensimmäiseksi laitoin, tarttui hallitsevaksi väriksi. Siksi onkin tärkeää sekoittaa värit halutuksi liemivaiheessa eikä kankaalle päällekkäisinä kerroksina.

Päädyin luomaan kaksi loimea. Kudon pohjakankaan ja pääliosan samasta loimesta. Luon erikseen paksut kohdat kahdesta eri paksuisesta makramélangasta ja muutaman sentin ohuet osiot kalalangasta, jotka sitten leikkaan pois päällisen kudontavaiheessa. Loimilankojen paksuuden vaihdella saan myös loimen kautta pintaan toivomaani elävyyttä ja ”sattuman kauneutta” sitä kun virta vie, harmonia säilyy mutta se sisältää muutoksia. Sidokseksi valitsin kärkitoimikkaan ja palttinan, koska sillä saisin pintaan myös eloa ja muhkeutta, pehmeyttä ja paksuutta. Aion vaihdella huopaa kutoessani poljentaa palttinan, ristitoimikkaan ja

kärkitoimikkaan välillä, jolloin saan pinnasta mielenkiintoisen elävän jota maalaamalla sitten tuen. Päällisen aion kutoa, selviä reikiä väliin jättäen, kuvakudostekniikalla ja erilaisia pujotuksia käyttäen. (Harjumäki, Kivistö, Lähteenmäki, Turkia 2001, 49)

Tämä on ensimmäinen kerta, kun luon loimen kahdessa osassa ja käytän loimen luontiin eripaksuisia lankoja. Minua kiehtoo epäsäännöllisyys ja minusta se on olennainen osa hetkeäni, antautua sattuman vietäväksi, olla valmis ja avoin näkemää ja katsomaan, mitä nurkan takaa löytyy. Epäsäännöllisyys josta muodostuu harmoninen ja täysi kokonaisuus, hetki.

Tein alkuun vielä kokeilua yhdistäen palttinaa, kärki- ja ristitoimikasta. Huovan paksu osuus oli nopea ja helppo kutoa. Myös verkkomainen pintakangas tuli nopeasti. Sen kutominen oli todella mielenkiintoista ja mukavaa, koska se oli niin vaihtelevaa ja eli koko ajan.

Kuva 56. Pääliosan kudonta (Hytönen 2013.)

Kuva 54. Yksityiskohta rakenteesta (Hytönen 2013.)

Kuva 55. Kumpikin loimi tukille käärittyinä, odottaa pirtaanpistelyä (Hytönen 2013.)

Kuva 57. Pohjaosan kudonta (Hytönen 2013.)

6.1 Aika palata hetkeen

Kudoin kaksi erillistä osiota pinnan ja pohjan, mutta nyt hevosten kanssa kokemaani hetkeä tarkastellessani huomaan pintakerroksen olevan turha, ylimääräinen ja liikaa. Se erottaa liikaa pinnan ja pohjan toisistaan se ei anna niiden olla yksi rajaton kokemus, vaan erillistää ylimääräisellä verholla ilon kokemukset syvästä rauhasta. Huomaan myös mieleni tekevän minulle tepposiaan. Minusta tuntui, että kudottu pohja maalaamalla olisi liian yksinkertainen ja ”helppo” ratkaisu. Siksi valitsin kaksi kerrosta, vaikkei se todellisuudessa kuvannutkaan parhaiten syvintä ajatusta ja kokemustani riisutusta hetkestä. Lisäsin siihen mielen tuotteena jotain (pinnan), joka ei ollut olennainen hetken kuvaamiseen vaan ennako oletusten ja mielikuvieni takia, miten työni olisi ”riittävä”. No turhaa työ ei kuitenkaan ollut, opin uutta kudonnasta ja kahden loimen tukille käärimisestä, nyt minulla on se tieto ja taito käytettävissäni jos sille joskus tulee todellinen tarve.

Jotenkaan en päässyt eteenpäin työssäni. Se tuntui väkijäiseltä enkä ollut tyytyväinen, siihen, miten kokemani hetken päädyin kuvaamaan. Siitä puuttui vieläkin syvyys, ilo, rauha ja tyhjyys jotka yhdistyvät keskenään. En ollut vielä tavoittanut olennaista.

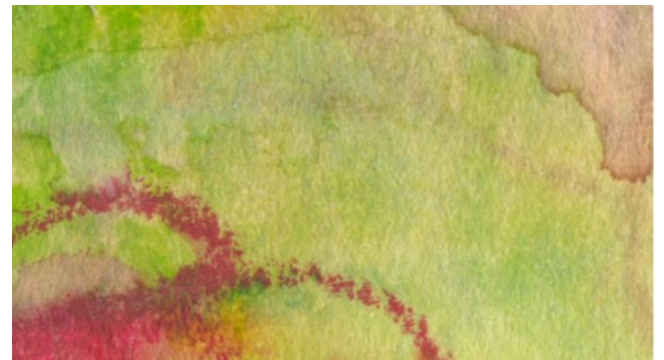
Kutomani pintaosuuden hauraus ja herkkyyys kuvaavat kyseisen hetken herkkyyttä ja haavoittuvuutta, se kuvaa sitä kuinka helposti hetki voi huuhtoutua pois. Se kuvaa myös sitä, kun on jo hyvin lähellä olennaista olemisen kokemusta ja joku pieni ajatusten tai ympäristön rippeet estää pääsemästä täysin syvyyksiin. Hauraus ja verkkomaisuus kuvaavat näitä hentoja asioita jotka vielä ovat tielläni. Siksi jätän pintakerroksen pois, päästäkseni syvälle todellista läsnä olevaa hetkeäni kuvatessa.

Nämä ruusuluonnoksesta rajatut kohdat (kuva 45–47) kuvaavat oman kokemukseni hetkestä (ks. sivu 11) parhaiten ja nämä kuvat valitsin myös luonnoksikseni huopaan.

Tarkoitukseni ei ole suoraan kopioida mitään näistä luonnoksista huopaan, vaan yhdistää siihen näissä luonnoksissa esiintyvä tunnelma, syvyys, värit ja symboliikka.

Kuva 58. Hetken olemus 1/3 (Hytönen 2013.)

Kuva 59. Hetken olemus 2/3 (Hytönen 2013.)

Kuva 60. Hetken olemus 3/3 (Hytönen 2013.)

6.2 Värjäys ja viimeistely

Tilasin Emotuotannolta liemimaalaukseen soveltuvat värit ja kiinnitysaineen. Väreiksi valitsin kylmän ja lämpimän sävyiset perusvärit punaisen, sinisen ja keltaisen. Ajattelin että niitä sekoittamalla saan varmasti sopivat sävyt. (EMO-tuotanto Oy)

Pesin huovan käsin jotta väri kiinnittyisi paremmin. Huovan kuivuttua kokeilin sävyjä koepalaan ja ryhdyin tositoimeen. Ensin tuntui, etten saa huovan maalaamisesta oikein tuntumaa. Se käyttäytyi niin eri tavalla kuin vesivärit paperilla, joilla olen tottunut maalaamaan ja joilla luonnokset ja hahmotelmat hetkestä toteutin. Lisäksi paksu huopa imi niin todella paljon väriä ja vettä, että maalausmaista pintaa oli haastava toteuttaa. Lopulta Imeytin pyyhkeellä ylimääräiset värit pois ja lisäsin haluamaani sävyä, toiveena että värit eivät sekottuisi, vaan saisin eri sävyjä ja alueita aikaiseksi, ensimmäisenä laittamani värin jäädessä pintaan hallitsevaksi.

Kuva 61. Huovan värjäys liemimaalaus tekniikalla (Hytönen 2014.)

Huovan ohuissa reunoissa, joissa oli materiaalina makramé- ja kalalanka maalaus toimi hyvin ja kangas käyttäytyi vesiväripaperin tapaan. Mutta paksu huopaosuus temppuili, eikä suostunut oikein imemään väriä. Lisäsin värilientä niin paljon että huopa oli kokonaan märkä ja liemen peitossa, peitin muovilla ja jätin yön yli värin imeytymään ja kiinnittymään.

Seuraavana päivänä selvisi, minkälainen lopputulos syntyi. Huuhtelin työstä ylimääräisen värin pois ennen keittämistä, jossa kaikki kiinnittymätön väri irtoaa. Jo huudelllessani huomasin, ettei väri ollut kunnolla imeytynyt työhön vaan sieltä alkoi pilkottaa valkoisia laikkuja rakenteen lomasta. Huomasin myös, että punaiset kohdat olivat sekoittuneet vihreään ja ne olivat levinneet isoiksi

Kuva 62. Huopa kylmävärjäyksen jälkeen huuhdeltuna ja kuivuneena (Hytönen 2014.)

rusehtaviksi laikuiksi. Päätin etten viimeistelisi työtä nyt vaan yrittäisin vielä värjätä sen kattilassa haalean vihreäksi saadakseni joka puolelle oikean sävyn ja vaalealla värjäämisen ansiosta työhön jäisi kuitenkin vielä sävyeroja ja liukumia. Kylmävärjäys ei selvästikään imeytynyt riittävästi tähän materiaaliin, joten päätin pelastaa tilanteen vielä värjäämällä kuumassa liemessä kattilassa. En osannut myöskään varautua siihen, kuinka valtavasti väriä huopaan uppoaa. Rakenteen vaihtelevuuden vuoksi pestessä huomasin myös että pörröisen kuteen piilottamat kolot paljastuivat pestessä valkoisiksi.

Toinen värjäys

Värjäsin huovan nyt suuressa kattilassa kuumassa liemessä. Kastelin huovan ensin huolella ja upotin sitten kattilaan kuumaan väriliemeen. Huopa oli noin 60 asteisessa liemessä tunnin. Puolen tunnin kohdalla vaihdoin huovan asentoa, jotta väri pääsisi joka puolelle. Kattilassa oli ahdasta joten valkoisia raitoja olisi muuten jäänyt. Tein väriliemestä aika haaleaa jotta liemimaalauksella värjäämäni sävyt erottuisivat yhä.

Tulos oli melko hyvä. Väri oli kiinnittynyt nyt joka puolelle, huuhtelin huovan huolellisesti haalealla vedellä. Halusin kuitenkin vielä vähän lisää sävyeroja ja maalasin niitä heti huuhtelun jälkeen liemimaalauksella. Nyt koko liemimaalaus toimi huomattavasti paremmin, kun koko huopa oli kunnolla märkä. Väri imeytyi huopaan ja käyttäytyi maalaukselta. Kattilavärjäyksessä punaisen sävyt olivat harmiksi muuttuneet rusehtaviksi, se kyllä tosin oli odotettavissakin. Liemimaalauksessa havaitsin myös, että kun huopa on jo valmiiksi märkä, sävyjen pitää olla jonkun verran tummempia kuin haluttu lopputulos, koska vesimärkä pohja laimentaa sävyjä. (EMO-tuotanto Oy VUOSI?)

Annaoin huovan kuivua ja sulattelin lopputulosta jonkin aikaa. Päätin kirjoittaa huopaan vielä punaisen yksityiskohtia jotka värjäämällä eivät toteutuneet toivomallani tavalla.

Kuva 63. Värjäys kattilassa
(Hytönen 2014.)

Kuva 64. Huovan huuhtelu
(Hytönen 2014.)

Kuva 65. Värjätty tuotos tarkkaaviltana
(Hytönen 2014.)

6.3 Lopputulos

Taidetekstiilin valmistuksessa mielestäni onnistuin melko hyvin. Huovan lähikuvissa ja rajatuissa otoksissa välittyy tavoittelemani

Kuva 66. Kirjomassa (Hytönen 2014.)

Kuva 67. Yksityiskohta (Hytönen 2014.)

tunnelma. Siinä on pehmeyttä, pysähtynyt hetki sekä värien liukumia. Siinä on vakaa tunnelma ja silti iloa. Punaiset selkeät kohdat, saivat olla ehkä vieläkin vähän laajemmat ja kuvatakseen aistien terävyyttä ja leikillisyyttä. Kauempaa tunnelma ei enää välity yhtä hyvin.

Uniikin käyttötekstiilin valmistusta ajatellen, minulla olisi tässä työssä paljon parannettavaa. Huovan ollessa satulan alla, se näyttää lähinnä vain vihreältä. Hevosen selässä ollessaan, sitä katsotaan niin kaukaa, että värien vaihteluiden pitäisi olla selkeämmät. Lisäksi ne pitäisi kohdistaa huovan niihin osiin, jotka näkyvät reunoilla satulan ollessa paikallaan. Tätä työtä tehdessäni olin niin keskittynyt hetken visualisointiin, että minulta jäi kokonaan huomioimatta, että huovan alta käytössä näkyvät vain reunat. Nyt reunakohtiin ei osunut juuri mitään eloa. Laadultaan tämä huopa täyttää käytön asettamat kriteerit. Se on sopivan paksu, pehmeä hevosta vasten sekä kestää vesipesun.

Kuva 68. Valmis huopa (Hytönen 2014.)

Kuva 69. Huopa toiselta puolelta (Hytönen 2014.)

Kuva 71. Koekäytössä (Hytönen 2014.)

Kuva 70. Satulan alla (Hytönen 2014.)

7 UNIIKIN SATULAHUOVAN MARKKINAKYKYISYYS JA VERKOSTOITUMINEN

Markkinoilla on tarjolla yksinkertaisia sekä kuviollisempia kauniita koneellisesti konekudottuja kilpailuihin tarkoitettuja villahuopia sekä paksumpia arkihuopia moneen lähtöön. Niiden hintaluokka on laadusta ja yksityiskohdista riippuen 60–250 euroa. Yksi ratsukko tarvitsee käyttöönsä ainakin yhden arkihuovan. Jos käy kilpailuissa, niin kilpailuhuopa on yleensä erikseen. Niitä voi olla useita, jos ratsukko on panostanut asuun kilpailuissa sekä kotona. Yhden huovan käyttöikä on käytön aktiivisuuden ja huovan laadun vaihdellessa kahdesta kymmeneen vuoteen.

Lasken tässä opinnäytetyössäni toteuttamalleni huovalle hinnan. Lisäksi lasken hintavariaatioita erilaisia kuvitteellisia toteutustapoja käyttäen, kyetäkseni vertailemaan käsin kudotun huovan markkinakykyisyyttä jo markkinoilla oleviin huopiiin.

Aika ja materiaalit jotka huovan toteutukseen suunnilleen on kulunut ilman suunnittelua ja kokeiluja:

Loimen luonti ja kankaan rakennus: 18 h

Kudonta (pelkästään lopulliseen työhöni käytetyn osuuden): 6 h

Värjäys: 7 h

Viimeistely ja kirjonta: 12 h

Yhteensä: 43 h

Materiaalit: 50 e (40 e EMO-tuotannon tekstiilivärit värjäykseen, 10 e makramé- ja kalalanka)

Tuote tuotantoon- opintokokonaisuudessa laskin mahdollisen yrityksen perustamisen jälkeen minimituntipalkakseni 28 e (hintalaskelmat liitteenä, liitte1). Jos tuntipalkkani olisi 28 e/h, tämän huovan työn hinnaksi tulisi 1254 e. (Hytönen 2011)

Haastattelin Raahelaista tekstiilitaiteilijaa Marjaana Kojo-Eskolaa selvittääkseni, mikä olisi huovan mahdollinen tuotantoaika saatuani kokemusta kutojana. Laskin uuden huovan toteutukseen käytettävän ajan, olettaen että loisin loimen ja rakentaisin kankaan kerralla 10 huopaa varten ja työskentelyni nopeutuvan niin, että käyttäisin aikaa Kojo-Eskolan (2014-05-08) mukaan:

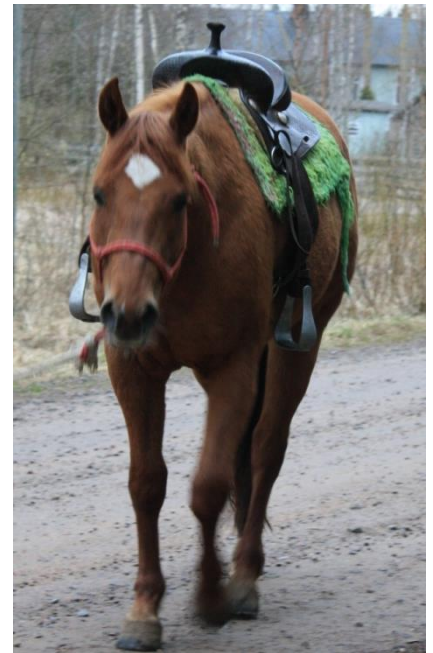
Loimenluonti ja kankaanrakennus: 4 h

Kudonta: 3 h

värjäys: 3 h

viimeistely: 1 h

yhteensä: 11 h

Kuva 72. Toteuttamani huopa koekäytössä (Hytönen 2014.)

Laskin vielä minimituntihinnan uudestaan kuvitteellisella, mahdollisimman realistisella tämän hetkiseen elämäntilanteeseeni sopivalla yrityksellä. Yritykseni tulot tulisivat yhdessä hevosten koulutuksesta, ratsastuksenohjauksesta sekä pienessä mittakaavassa tilaustöiden kuten huopien ja taidetekstiilien tekemisestä, lähinnä kudonnan tekniikkaa hyödyntäen. Minimituntihinta tuolloin olisi 17e (tarkemmat laskelmat liitteenä, liite2). (Kurssimateriaalit tuote tuotantoon 2011)

Minimituntihinnan ollessa 17e ja huovan tekemiseen käytetyn ajan 11h työn hinnaksi tulisi 187e.

Myytävän valmiin huovan hinta $187e + \text{materiaalit } 50e + \text{alv}24\% = 293e$.

Uniikille huovalle realistinen ostohinta olisi mielestäni 200–300e yksityiskohdista riippuen. Koska huopa on käyttötuote uskon hintakaton olevan 300e, vaikka se olisi tietyn ratsukon toiveisiin ja tarpeisiin suunniteltu uniikki tuote.

Näiden laskelmien perusteella uskon, että huovan toteuttaminen käsityönä uniikkina tuotteena voisi olla mahdollista. Tuote vaatisi kuitenkin vielä paljon kehittelyä. Materiaalikustannukset olisi pidettävä niin alhaisina kuin mahdollista. Toteutuksessa kannattaisi kehittää kudonnan keinoja joilla haluttu ilme toteutettaisiin. Tällöin viimeistelyyn ja värjäykseen käytettävä aika vähenisi. Vaihtoehtoisesti voisi kehitellä mahdollisimman nopeaa kudonnan toteutusta johon sitten yhdistäisi värjäyksen, jolla lopullinen ilme saataisiin aikaan.

Mahdollisuudet verkostoitua ulkomaille

Lännenratsastus on peräisin Amerikasta, siellä sen harrastaminen onkin hyvin yleistä, se on osa kulttuuria. Suomessa laajaa kohtaan on herännyt innostus, mutta muu Eurooppa varsinkin Ruotsi, Saksa, Italia menevät jo kaukana edellä. Pysyäkseen ajan hermoilla lajin kehityksen ja varusteiden suhteen on seurattava, mitä ympärillä tapahtuu.

Lännenratsastus valmentajani Megan Johannsson on ruotsalainen. Hänellä on kattavat verkostot alan harrastajien sekä ammattilaisten kesken Ruotsissa ja myös muualla Euroopassa. Megan valmistaa tilauksesta ratsastajille kilpailupuseroita. Megan oli innoissaan kun kerroin hänelle valmistamistani satulahuovista sekä opinnäytetyöprojektistani. Voisimme jatkossa kenties tehdä yhteistyötä, valmistaa ja suunnitella tilauksesta kilpailupuseron sekä -huovan yhteensopiviksi.

Toinen kontaktini on Teksasissa asuva Shelly Ligged. Hän pitää siellä miehensä Bruce Liggedin kanssa koulutustallia. Shelly valmistaa käsityönä lännensatuloita ja Bruce valmentaa ratsukoita. Shelly on valmistanut Suomeen jo useita satuloita. Kesällä 2013 hän vieraili Suomessa tilalla jossa työskentelen. Hän toi tilalle kaksi tilaustyönä valmistettua satulaa

sekä piti halukkaille ratsastusvalmennusta. Shelly ja Bruce ottavat mielellään vieraita vastaan luokseen Teksasiin, hevosalan kokemusta saamaan. Suunnittelimmekin jo Shellyn kanssa, että menisin heidän luokseen muutamaksi viikoksi sopivan tilaisuuden tullen. Vierailulla voisin tutustua Shellyn satulapajaan, sekä kartoittaa amerikkalaisten suhtautumista huopiin. Lisäksi kehittäisin Brucon ohjauksella osaamistani hevosten kouluttajana sekä auttaisin arkipäivän töissä.

Jatkokehittelyä ajatellen voisin esitellä ajatukseni huopien valmistuksesta sekä jo valmistamani huovat Meganille, Shelylle ja Brucelle. Tekisin haastattelun jossa kysyisin heidän mielipiteitään huovista sekä ajatuksesta valmistaa niitä käsin tilaustyönä, laatuvaatimuksista ja muista huomionarvoisista asioista, joita heille tulee mieleen. Voisin tehdä haastattelun myös Suomessa alan harrastajille sekä ammattilaisille.

Opinnäytetyössäni käsittelin hevosten kanssa kokemaani hetkeä, sitä ydintä, joka saa minut palaamaan hevosten luo yhä uudelleen. Tavoitteenani oli visualisoida tämä hetki luonnoksin, tehdä kokeiluja kudonnan tekniikkaa käyttäen sekä valmistaa yksi uniikki lännenratsastuksen satulahuopa, jossa yllä mainittu hetki ilmenee.

Hetken visualisointi oli minusta todella mielenkiintoista ja antoisaa. Kirjoittaessani ja maalatessani auki tuntemuksiani hetkestä, se vei minut mukanaan ja pääsin kokemaan hetken uudelleen purkaessani sitä paperille. Analysoidessani maalaamiani luonnoksia, ajatukset ja kokemukset selkeytyivät minulle itsellenikin. Ryhtyessäni tähän aiheeseen minua vähän jännitti, että miten pystyn selittämään ja käsittelemään kokemuksen, joka tuntuu välillä itsellenikin suurelta, utuiselta, merkitykselliseltä asialta, jolle ei ole sanoja. Päätin kuitenkin ryhtyä siihen, koska tuntemusten ja kokemusten ilmaiseminen on minun tavassani työskennellä todella merkittävässä roolissa. Minun täytyy saada joku syy, miksi teen tuotteen tai teoksen. Haluan ammentaa siihen jotain itsestäni, tuoda siihen kokemuksen tai tuntemuksen, jossa on suuri energialataus. Jos tämän ”tunteen” tai ”kokemuksen” ilmentäminen puuttuu työstäni, se tuntuu minulle aina jotenkin vajaalta.

Tämän prosessin myötä olen huomannut, että sama hetki, jonka tässä työssä olen kuvannut ja hevosten kanssa kokenut, on elämässä ympärilläni koko ajan. Kyse on läsnäolosta, täysin antautuneena siihen hetkeen, siihen asiaan, siihen ympäristöön missä kulloinkin on. Sen tavoittaminen on haastavaa eikä sitä löydä tavoittelemalla vaan antautumalla ja hyväksymällä, kuulemalla, näkemällä, haistamalla, maistamalla, luottamalla itseensä. Välillä tätä opinnäytetyötä tehdessäni sain kokea tämän hetken, se tuntui todella hyvältä. Silloin työskentely eteni ja sujui. Huomasin kuitenkin kadottavani tunteen välittömästi, kun aloin tavoitella jotakin itseni ulkopuolelta. Välillä keräsin niin suuren taakan siitä, mitä kuvittelin ympäristön minulta odottavan, ettei työskentelystäni kerta kaikkiaan tullut mitään.

Tämän oivalluksen ja oman tuntemukseni ilmaisemisen uskon olevan korvaamattoman arvokasta aineistoa ajatellen työtäni ohjaajana. Olen suuntautunut opiskelussani ohjaajaksi ja minulla on siitä myös vuosien kokemus hevosalalla. Minulla on vahva usko ihmisen hyvyyteen ja jokaisen sisällä piilevään kauneuteen. Ohjaajana minä haluan tukea sen osan kasvua ja pääsemistä näkyväksi. Minua kiinnostaa hevosten ja tekstiilin yhdistäminen voimauttavana elementtinä, ikään kuin reittinä itsensä luo. Hevonen heijastaa peilinä käsittelijäänsä, samoin kuin tekstiili, värit, muodot. Niitä analysoimalla ja keskustelemalla voi oppia paljon itsestään ja vahvistaa hyviä asioita. Itse luominen myös selkeyttää sellaisia

asioita joille ei löydä sanoja. Niille syntyy visuaalinen ilme, jonka kautta usein tulevat myös sanat.

Tarkastellessani tämän prosessin kautta uniikkia huopaa tuotteena, sen toteuttaminen on haastavaa, muttei mahdotonta. Voin uskoa tulevaisuudessa valmistavani huopia tilaustyönä pienessä mittakaavassa. Tietyn ratsukon toiveet ja tarpeet, joku syvempi ajatus, on se syy, miksi huopa kannattaisi valmistaa käsin ja tilata minulta. Haastattelisin tilaajaa muutamalla kysymyksellä kartoittaakseni hänen kokemuksiaan ja tärkeäksi kokemiaan asioita hevosten kanssa. Minun tehtäväni olisi tukea ja tuoda huovassa esille värein, muodoin, materiaalein jotain sellaista kauneutta, joka muuten jää helposti piiloon.

Haastavinta on ilmaista toiveet tuotteessa, jolla on niin suuret laatuvaatimukset. Huopa onkin ensisijaisesti käyttötuote, jonka tulee kestää kovaa hankausta ja kosteutta. Sen on oltava riittävän paksu, materiaalina pehmeä hevosta vasten sekä selkään sulavasti muotoutuva. Jos laatuvaatimukset eivät täyty, se on käyttökelvoton tuote, vaikka se olisi kuinka tyylikäs.

Toinen haaste on toteuttaa huopa markkinakykyisen hinnan puitteissa. Toteutusta pitää vielä kehitellä vähemmän aikaa vieväksi. Varsinkin viimeistely on sellainen työvaihe, joka ei varsinaisesti näy ja johon silti kuluu helposti paljon aikaa. Ilmaisukeinon tulee olla sujuva ja se pitää pystyä toteuttamaan kutoessa tai vaihtoehtoisesti kutoa yksinkertainen pohja johon ilmaisee ajatuksen värjäämällä. Kirjonta, jota käytin tässä työssä kudonnan ja värjäyksen lisäksi, on liian hidas tekniikka ilmaisukeinoksi. Koska huopa on käyttötuote, myös siitä maksettava hinta on sopeutettava kulutusta kestäväksi. Huopa on pitkäikäinen tuote, joka kestää monta vuotta, muttei silti ole elinikäinen.

Mielestäni onnistuin kuvaamaan kokemukseni hetkestä hevosen kanssa maalaamiini luonnoksiin ja kirjoittamalla, koen että ajatukseni välittyi niissä. Kudonnan tekniikalla tekstiilin avulla se oli huomattavasti haastavampaa ja siinä koen tarvitsevani vielä lisää kokemusta. Jos tekisin työn nyt uudestaan, käyttäisin aikaa enemmän värjäyskokeiluihin. Väri käyttäytyi arvaamattomasti paksulla kudotulla kankaalla ja sitä oli vaikea ohjailla maalaamalla.

Tämän projektin myötä minua alkoi kiinnostaa yhä enemmän, miten saisin jo kudontavaiheessa rakenteella ja kuteilla pintaan eloa ja tavoiteltua tunnelmaa. Huovan kuviointi ja mielenkiinto tulisi keskittää reunoihin, jotka näkyvät myös satulan ollessa paikallaan. Kesäkuussa 2014 suorittamassani itsenäisessä harjoittelussa aion jatkaa kokeiluja kutomalla erilaisia pintoja, värikkäillä räsyillä sidoksia vaihdellen. Räsy on minusta materiaalina toimiva, se on leikkilinen, siinä toteutuu jo olemassa olevan materiaalin kierrätys. Myös materiaalikustannukset pysyvät minimissä. Kokeiluista

mieleeni jäi pyörimään kuvakudos, sen sovellusta haluan jatkaa.
Opinnäytetyöprosessista sain paljon eväitä uniikin tuotteen valmistajana
sekä myös ajatuksia ohjaajuuteen. Jatkan tästä kohti haavettani yhdistää
hevosala sekä tekstiilimuotoilu juuri ihmisten omaa kasvua tukevana
elementtinä.

KUVALUETTELO

KUVA 1. Kaavio opinnäytetyöni kulusta kriittis realistisen evaluaation menetelmää soveltaen. (Hytönen, 2013, sovellettu Anttila, P. 2005.)

KUVA 2. Ratsukko kilpailuvarusteissa. Valokuva Hytönen, Johanna 2011. Tekijän arkistot.

KUVA 3. Teollisesti kudottu kilpailuhuopa. Valokuva Hytönen, Johanna 2011. Tekijän arkistot.

KUVA 4. Ratsukon asu kilpailuissa. Valokuva Hytönen, Johanna 2009. Tekijän arkistot.

KUVA 5. Harjoitukset kotona, arkihuopa käytössä. Valokuva Hytönen, Johanna 2010. Tekijän arkistot.

KUVA 6. Sinisen Siivillä. Valokuva Hytönen, Johanna 2011. Tekijän arkistot.

KUVA 7. Revontulet. Valokuva Hytönen, Johanna 2011. Tekijän arkistot.

KUVA 8. Lanttu. Valokuva Hytönen, Johanna 2012. Tekijän arkistot.

KUVA 9. Kuvakollaasi 1. Valokuvia 2012. Tekijän arkistot.

KUVA 10. Kuvakollaasi 2. Valokuvia 2011. Tekijän arkistot.

KUVA 11. Kirjonta. Paakkunainen, Ulla. Teoksessa MENTU, Tupu, MIKKELÄ, Tiina ja PAAKKUNAINEN, Ulla 2010. Printti & Pisto. 1. painos. Keuruu: Otavan kirjapaino oy.

KUVA 12. Herkkää ja haurasta. Paakkunainen, Ulla. Teoksessa MENTU, Tupu, MIKKELÄ, Tiina ja PAAKKUNAINEN, Ulla 2010. Printti & Pisto. 1. painos. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

KUVA 13. Heli Tuori-Luutosen kuvakudos Sudenhammas-sarjasta, 2006. Luutonen, Antti. Teoksessa Werner Söderström Osakeyhtiö 2012. Suomalaiset käsityötaiteet. Helsinki: Werner Söderström Osakeyhtiö.

KUVA 14. Neljä koristeellista kokeilukaitaletta pujotus- ja poiminta tekniikoin.

Jardhammar, Kent. Teoksessa LUNDELL, Laila, WINDESJÖ, Elisabeth 2005. Suuri Kudontakirja. Helsinki: Tammi Oy.

KUVA 15. Melting sea. Valokuva Hytönen, Johanna 2012. Tekijän arkistot.

KUVA 16. Playing. Valokuva Hytönen, Johanna 2012. Tekijän arkistot.

KUVA 17. Iloitilkku. Valokuva Hytönen, Johanna 2012. Tekijän arkistot.

KUVA 18. Henkäys. Valokuva Hytönen, Johanna 2012. Tekijän arkistot.

KUVA 19. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arekistot.

KUVA 20. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 21. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 22. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 23. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 24. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 25. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 26. Luonnos 1. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 27. Luonnos 2. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 28. Luonnos 3. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 29. Luonnos 4. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 30. Luonnos 5. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 31. Loimimaalaus. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 32. Pitsipujotus. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 33. Pitsipujotus tai jotain ihan muuta. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.)

KUVA 34. Kiintopujotus. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 35. Pitsipoiminta. Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.)

KUVA 36. Pitsipoiminta räsyllä. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 37. Nastakokeilu. Valokuva Hytönen Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 38. Nastaa eri järjestyksissä. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 39. Välikooste kokeiluista. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 40. Luonnos 6. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 41. Luonnos 7. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 42. Luonnos 8. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 43. Luonnos 9 "Ruusuluonnos". Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 44. Kuvakuduskokeilu. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 45. Villavaatteet räsynä. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 46. Kaksi kerrosta. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 47. Kudontakehykset. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 48. Pujotuskokeilua kudontakehyksissä. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 49. Pohjaosan kokeilu paksuilla kuteilla. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 50. Värjättävät kokeilut. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 51. Kokeilut värjäytymässä. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 52. Ylimääräisen värin poisto keittämällä. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 53. Kokeilut värjättyinä, pestyinä. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 54. Yksityiskohta rakenteesta. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 55. Kumpikin loimi tukille käärittynä, odottaa pirtaanpistelyä. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 56. Pääliosan kudonta. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 57. Pohjaosan kudonta. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 58. Hetken olemus 1/3. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 59. Hetken olemus 2/3. Valokuva Hytönen, Johanna 2013. Tekijän arkistot.

KUVA 60. Hetken olemus 3/3. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 61. Huovan värjäys liemimaalaustekniikalla. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 62. Huopa liemimaalauksen jälkeen huuhdeltuna ja kuivuneena. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 63. Värjäys kattilassa. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 64. Huovan huuhtelu. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 65. Värjätty tutos tarkkailtavana. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 66. Kirjomassa. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 67. Yksityiskohta. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 68. Valmis huopa. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 69. Huopa toiselta puolelta. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 70. Satulan alla. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 71. Koekäytössä. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

KUVA 72. Toteuttamani huopa koekäytössä. Valokuva Hytönen, Johanna 2014. Tekijän arkistot.

LÄHTEET

Anttila, Pirkko 2006. Tutkiva toiminta ja ilmaisu, teos, tekeminen. Hamina: Akatiimi Oy.

EMO-tuotanto Oy. *Uutuus Emo tekstiilivärit värjäykseen!* [verkkosivu]. EMO-tuotanto Oy. [viitattu 16.4.2014]. Saatavissa: <http://www.emotuotanto.fi/varjays.html>.

EMO-tuotanto Oy. *Värjääminen EMO-tekstiiliväreillä* [verkkosivu]. EMO-tuotanto Oy. [viitattu 20.4.2014]. Saatavissa: http://www.emotuotanto.fi/varjays_ohje.html.

HARJUMÄKI, Ulla, KIVISTÖ, Helena, LÄHTEENMÄKI, Eliisa TURKIA, Anne 2001. Kankaankutojan sidosoppi. 3.-4. painos. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Hytönen, Johanna 2011. Raportin aineistoa. Savonia-ammattikorkeakoulu. Muotoilun koulutusohjelma. Tuote tuotantoon- opintokokonaisuus. Kirjoittajan arkistot.

Hytönen, Johanna 2011. Hintalaskelmia. Savonia-ammattikorkeakoulu. Muotoilun koulutusohjelma. Tuote tuotantoon- opintokokonaisuus. Kirjoittajan arkistot.

Hytönen, Johanna 2012. Länneratsastuksen kilpailuhuopa. Savonia-ammattikorkeakoulu. Muotoilun koulutusohjelma. Markkinointiviestä- opintokokonaisuus. Kirjoittajan arkistot.

Hytönen, Johanna 2012. Paja raportti. Savonia-ammattikorkeakoulu. Muotoilun koulutusohjelma. Kädentaidot ja tuotteistaminen- opintokokonaisuus. Kirjoittajan arkistot.

Kojo-Eskola, Marjaana 2014-05-08. Tekstiilisuunnittelija, Kudonnan opettaja. [Haastattelu.] Raahen talo.

Länneratsastuskomitea. 2013. *Kilpailusäännöt vI Länneratsastus* [verkkosivu]. Suomen Ratsastajainliitto ry. [viitattu 31.1.2013]. Saatavissa: http://www.ratsastus.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/ratsastajainliitto/embeds/ratsastajainliittowwwstructure/39783_KSVI_2013_lanneratsastus.pdf.

Patrick, Jane 2010. The weaver's idea book: creative cloth on a rigid heddle loom. China: Asia Pacific Offset, Ltd.

Suomen Ratsastajainliitto. ??? *Länneratsastus on saumatonta yhteistyötä* [verkkosivu]. Suomen Ratsastajainliitto ry. [viitattu 25.1.2013]. Saatavissa: <http://www.ratsastus.fi/lanneratsastus>.

Vanhatalo, Katja. *etusivu* [verkkosivu]. Northern Lights Revon Ranch. [viitattu 25.1.2013]. Saatavissa: <http://www.katjavanhatalo.com>.

Western Riders Finland ry. 2009. *Tervetuloa WRF:n sivuille* [verkkosivu]. Western Riders Finland ry. [viitattu 25.1.2013]. Saatavissa: <http://www.westernriders.fi/>.

AINEISTOT

Brown, Pauline 2002. Decoration of fabric: A sourcebook of ideas. Guild of Master Craftsman Publications.

ARJUMÄKI, Ulla, LÄHTEENMÄKI, Eliisa, VUORIVIRTA, Anne 1989. Kankaankutojan ammattitekniikka. Keuruu: Kustannusosakeyhtiö Otava Oy.

Kabat-zinn, Jon 2009. Olet jo perillä: Tietoisien läsnäolon taito. Helsinki: Basam Books Oy.

Selby, Margo 2011. Contemporary weaving patterns. London: A & C Black Publisher.

Tolle, Eckhart 2002. Läsnäolon voima. Helsinki: Basam Books Oy.

Kuvakudoksenäyttely 2013-03-05. Jyväskylän Maakuntamuseo.

Kui? tekstiiliteosnäyttely 2013-04-02. Oulun taidemuseo

LIITE 1

KUSTANNUSLASKENTA KUVITTEELLISELLE YRITYKSELLE - HAMUS

Mitä

Ajatuksenani on suunnitella ja valmistaa yksilöllisiä käsinkudottuja lännenratsastuksen kilpailuhuopia sekä pienimuotoisesti tilauksesta taidetekstiilejä. Kilpailuhuopa on ainakin aluksi päätuotteeni. Lisäksi Hamus painaa yrityksille logolla varustettuja tekstiilituotteita sekä tarjoaa logon suunnittelua. Jatkossa laajennusta ajatellen, yritys tarjoaisi myös jonkinlaista terapiatoimintaa, yhdistäen hevoset ja käsillä tekeminen turvallisessa maalaisympäristössä.

Hamus aloittaa toimintansa ensin pienessä mittakaavassa mahdollisimman vähäisillä investoinneilla, testaillen toimintasuuntaansa. Markkinointi painottuu ensin lähiseudulle Pohjois-Pohjanmaalle ja leviää pikkuhiljaa muualle Suomeen sekä mahdollisesti Eurooppaan Ruotsin ja Saksan kautta. Tuotteet on tarkoitettu ihmisille jotka haluavat jotain oman näköistä, ympäristöystävällisin ja lähellä tuottamisen periaattein. Kierrätysmateriaaleja käytettäisiin tuotteissa jatkuvasti kasvavassa määrässä.

Tuotantotyöaika vuodessa ja sen käyttö

Sivutoimisena yrittäjänä työskentelen neljä tuntia viitenä päivänä viikossa. Vuodesta kaksi viikkoa olen lomalla. Ensimmäisen vuoden yrittäjällä 50 % ajasta menee kaikenlaiseen ylimääräiseen, joten työaika jää 500 tuntia, joka jakautuu seuraavasti:

- Tuotteiden valmistus ja suunnittelu 250h
- Myynti- ja palvelutyö 100h
- Myynti messuilla ja kilpailuissa 150h
- Asiakaspalvelu Internetin välityksellä 50h

Yrityksen kiinteät kulut

	Vuodessa	Kuukaudessa
Vuokrat		
Sähkö	240	20
Vesi	240	20
Vakuutus, Turvajärjestelmä /vartiointi ?		
Palkat (ei valmistus) sivukuluineen kerroin 1,3	6000	500
Kirjanpito	960	80
Posti ja puhelin	240	20
Mainonta	240	20
Messut	2500	209
Matkat, auton kulut	2400	200
Toimistotarvikkeet, jne.	360	30
Edustus	240	20
YHTEENSÄ	<u>13428</u>	<u>1119</u>

Yrityksen poistolaskelma

Koneet, laitteet, työvälineet ja kalusteet, joita yrityksessä käytetään yli 1 vuoden ajan	Ostoarvo	Poistoaika (lyhyin kuviteltu käyttöaika)	Ostoarvo / poistoaika, eli lasketaan yksinkertainen tasapoisto
Tietokone ohjelma	400	5	80
Teollisuusompelukone, vähän käytetty	250	6	41,67

Kalusteet (käytettynä?)	100	5	20
painoseulat	100	5	20
Yhteensä:	<u>850</u>		TÄMÄ SUMMA SIIRRETÄÄN ED.S. 161

Lainan tarve yrityksen alussa

Yritykseen sitoutuva raha	€
Hankinnat (katso poistotaulukko)	Ostojen yhteenlaskettu summa 850
Juoksevat menot yrityksen alkuun (kiinteät kulut/kk)	Esim. 6kk 6714
Varastot; materiaalivarastot, puolivalmisteet, valmisvaatevarastot (myytävät tuotteet)	600e
Yhteensä:8164 e	

Kiinteät kulut +poistot, korot ja tulos

	Vuodessa	Kuukaudessa
Kiinteät kulut yhteensä edelliseltä sivulta	13428	1119

Poistot (laske vuodelle jyvitetty osuus yritykseen hankituista tuotantokoneista, kalustosta, tietokoneesta, jne.)	161	13,4
Korot, oletetaan, että korko on 5% (määrittele paljonko lainaa, ja kerro se 0,05llä. Huom! Tässä oletetaan, että lainaa ei lyhennetä alkuun)	Ei lainaa	
Tulostavoite !!!	360	30
YHTEENSÄ	KATETARVE= 13944	1162

Minimituntihinta

- Katetarve vuodessa/tuottavat työtunnit vuodessa = minimituntihinta
- $13944/500 = \underline{28e}$

Liite 2

KUSTANNUSLASKENTA OPINNÄYTETYÖHÖNI SOVELLETTUNA

YRITYS: Yritykseni tulot tulisivat yhdessä hevosten koulutuksesta, ratsastuksenohjauksesta sekä pienessä mittakaavassa tilaustöiden kuten huopien ja taidetekstiilien tekemisestä, lähinnä kudonnan tekniikkaa hyödyntäen.

TEKSTIILI OSUUDEN TUOTANTOTYÖAIKA VUODESSA: Keskimäärin 640h vuodessa (4x4h/viikko)

YRITYKSEN KIINTEÄT KULUT:

	Vuodessa	Kuukaudessa
Vuokrat	840	70
Palkat (ei valmistus) sivukuluineen kerroin 1,3	6000	500
Kirjanpito	960	80
Posti ja puhelin	120	10
Matkat, auton kulut	2400	200
Toimistotarvikkeet, jne.	120	10
Edustus		
YHTEENSÄ	10440	870

YRITYKSEN POISTOLASKELMA:

Koneet, laitteet, työvälineet ja kalusteet, joita yrityksessä käytetään yli 1 vuoden ajan	Ostoarvo	Poisto aika (lyhyin kuviteltu käyttöaika)	Ostoarvo / poisto aika, eli lasketaan yksinkertainen tasapoisto
Tietokone ohjelma			
Teollisuusompelukone, vähän käytetty	250	6	42
Kalusteet (käytettynä?)	100	5	20
Yhteensä:	350		

LAINAN TARVE ALUSSA:

Yritykseen sitoutuva raha	€
Hankinnat (katso poistotaulukko)	Ostojen yhteenlaskettu summa 350
Juoksevat menot yrityksen alkuun (kiinteät kulut/kk)	Esim. 6kk 5100
Varastot; materiaalivarastot, puolivalmisteet, valmisvaatevarastot (myytävät tuotteet)	200e
Yhteensä:5650 e	KÄYTÄ TÄTÄ SUMMAA KORON LASKEMISEEN!

KATETARVE

	Vuodessa	Kuukaudessa
Kiinteät kulut yhteensä	10440	870
Poistot (laske vuodelle jyvitetty osuus yritykseen hankituista tuotantokoneista, kalustosta, tietokoneesta, jne.)	64	5
Korot,	Ei lainaa	
Tulostavoite !!!	360	30
YHTEENSÄ	KATETARVE= 10864	905

Minimituntihinta

- Katetarve vuodessa/tuottavat työtunnit vuodessa = minimituntihinta
- $10864/640 = 17e$